Περιοδος 2η,
Νο 49
Φεβρaρης '96
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Σ' αυτο το φυλλο

Εκλογη Σημιτη: Επιβεβαιωση της δεξιας πορειας του ΠΑΣΟΚ σελ. 4

Προκλητικο μνημειο για το φασιστα Γριβα σελ. 2

Οχι σχολεια φυλακες σελ. 6 - 7

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

Αυξησεις και δουλειες Οχι δαπανες πολεμικες

Μετα που εληξε η κριση στην Ιμια ο υπουργος Αμυνας δηλωσε οτι «εκεινο που χρειαζεται ειναι να επιταχυνουμε την ολοκληρωση του δογματος του ενιαιου αμυντικου χωρου».

Μονο αυτο καταλαβε η κυβερνηση απο την κριση. Το οτι παρ' ολιγο να μας συρουν στο σφαγειο του πολεμου για ενα ξεροβραχο δεν φαινεται να τους απασχολει καθολου.

Αντιθετα προσπαθουν να καλιεργησουν ενα εθνικιστικο κλιμα για να μπορεσουν να επιβαλουν στην εργατικη ταξη ακομα παραπανω θυσιες. Βγαζουν τους αναλυτες τους στη τηλεοραση για να μας πουν οτι χρειαζεται να γινουμε οπως το Ισραηλ που ξοδευει το

συνεχεια στη σελ. 3

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΟΧΙ ΓΙΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

Οταν το Πανεπιστημιο Κυπρου ξεκινουσε τη λειτουργια του στο χωρο οπου προηγουμενα στεγαζοταν η Παιδαγωγικη Ακαδημια, η "λυση" αυτη παρουσιαστηκε απο την κυβερνηση και τη Δοικουσα σαν προσωρινη. Στο μεταξυ, τα εργα για την ανεγερση του κτιριακου συγκροτηματος στην Αθαλασσα θα προχωρουσαν - ηταν η υποσχεση - σε ξεφρενους ρυθμους. Σημερα, περισσοτερο απο τεσσερα χρονια αργοτερα, ουτε καν χωροθετηθηκε το "υπο ανεγερση" πανεπιστημιο ενω ο αριθμος των φοιτητων που σπουδαζουν σ'αυτο σχεδον τριπλασιαστηκε.

Η κυβερνηση της λιτοτητας και των περικοπων, που μοιραζε υποσχεσεις δεξια και αριστερα, ειχε ωστοσο απο την αρχη ξεκαθαρη την κατευθυντηρια αρχη της: "Ουδεν μονιμοτερον του προσωρινου".

Μεσα στα πλαισια της "προσωρινης" λυσης της Παιδαγωγικης Ακαδημιας μαλιστα το Υπουργειο Παιδειας προχωρησε στην ταχα εξισου "προσωρινη" εξορια ολοκληρων κλαδων του πανεπιστημιου στο Americanos College που βρισκεται 10 χιλιομετρα εξω απο τη Λευκωσια. Μια ακομα "προσωρινοτητα" στα πλαισια της υπαρχουσας μονιμοτητας.

Οι φοιτητες του πανεπιστημιου σημερα σπουδαζουν μεσα σε απαραδεκτες συνθηκες. Παρακολουθουν μαθηματα απο το πρωϊ μεχρι αργα το βραδυ, ενω οι χωροι που προοριζονταν για αναγνωστηρια, για τη ψυχαγωγια και τις εκδηλωσεις τους χρησιμοποιουνται κανονικα για παραδοσεις.

Καθως η οικοδομιση της Πανεπιστημιουπολης εχει μπει ουσιαστικα στο ψυγειο (ο προϋπολογισμος βρισκεται ακομα στο γραφειο προγραμματισμου) της κυβερνησης του ΔΗΣΥ, η Αγγελιδου και ο Χριστοδουλου αθετουν τωρα και την υποσχεση που εδωσαν μολις περσι για την ανεγερση φοιτητικης εστιας. Οχι μονο αυτο, αλλα και ενθαρρυνουν με φοροαπαλλαγες την ανεγερση φοιτητικων κατοικιων στη πρασινη γραμμη και στη περιοχη γυρω απο το Χιλτον απο ιδιωτες. Οι φοιτητες σημερα υποχρεωνονται να πληρωνουν μεχρι και 180 λιρες το μηνα σ'αυτους τους κερδοσκοπους.

Οι φοιτητες δεν ανηκουν στις προτεραιοτητες της κυβερνησης. Οι προτεραιοτητες της ειναι αλλες. Ειναι οι επιδοτησεις και οι φοροαπαλαγες στους βιομηχανους και τους κερδοσκοπους. Ειναι οι εξοπλισμοι και η ανεγερση μνημειων για τον φασιστα Γριβα.

Το επιχειρημα οτι η ανεγερση του πανεπιστημιου ειναι "υποθεση που απαιτει χρονο και μελετη" ειναι σκετη κοροϊδια. Το μεγαθηριο της Κεντρικης Τραπεζας στη Λευκωσια που αρχισε να κτιζεται τον ιδιο καιρο που αρχιζε τη λειτουργια του το Πανεπιστημιο Κυπρου, εχει ολκληρωθει και λειτουργει εδω και δυο χρονια.

Καιρος για δραση

Οι φοιτητες του πανεπιστημιου εχουν χορτασει απο υποσχεσεις.

Τον μηνα που περασε εκπροσωποι των παραταξεων συναντηθηκαν με βουλευτες των διαφορων κομματων για να διαμαρτυρηθουν για τη κοροϊδια της κυβερνησης.

Η μονη γλωσσα ομως που καταλαβαινει η κυβερνηση ειναι αυτη των μαζικων και μαχητικων κινητοποιησεων. Οι περσινες κινητοποιησεις των νηπιαγωγων και των φοιτητων εναντια στην υποβαθμιση της προδημοτικης εκπαιδευσης οχι μονο αναγκασαν την Αγγελιδου σε ατακτη υποχωρηση αλλα γελοιοποιησαν την ιδια και την κυβερνηση της, οταν εκ των υστερων προσπαθησαν να παρουσιασουν την ολη συγκρουση σαν αποτελεσμα "παρεξηγησης".

Αυτο το δρομο πρεπει να ακολουθησουν οι φοιτητες για να λυσουν τα προβληματα τους, με πρωτο και κυριο αυτο του στεγαστικου - *Λεφτα για φοιτητικη εστια, οχι για φασιστικα μνημεια!*

Δαφνος Οικονομου

Φασιστας και δολοφονος ηταν ο Γριβας και οχι αντιστασιακος

«Απον αντρεπεται ο κοσμος εν δικος του». Αυτο το λαϊκο ρητο φαινεται να ιχυει απολυτα για την κυβερνηση. Ο υπουργος συγκοινωνιων Αδαμος Αδαμιδης μιλωντας στο μνημοσυνο του Γριβα στη Λεμεσο παρουσιασε τον Γριβα και την οργανωση «Χ» οτι εκαναν αντισταση κατα την διαρκεια της γερμανικης κατοχης στην Ελλαδα.

Αυτο ειναι ενα χυδαιο ψεμα. Η Χ ηταν μια φιλοβασιλικη οργανωση που δημιουργηθηκε τον Ιουνη του 1941 και συσπειρωνε ολα τα αποβρασματα των φασιστικων οργανωσεων της Μεταξικης δικτατοριας της 4ης Αυγουστου. Στηριζονταν απο τον Αρχιεπισκοπο Χρυσανθο που ηταν το κεντρο του αντικομμουνισμου και εμπνευστης των ταγματων ασφαλειας.

Η ανοιχτη δραση της Χ αρχιζει το Μαρτη του '43 περιοδο που αρχιζει να αναπτυσεται το ΕΑΜ. Συνεργαζεται με τα ταγματα ασφαλειας και τους Γερμανους. Οι ιδιοι οι Γερμανοι αναφερναν τη Χ σαν «ελληνικη αστυνομια». Πρωτοστατει στην επιθεση εναντια σε 1500 αναπηρους της Αλβανειας που βρισκονταν στα νοσοκομεια και δινει καταλογο στους Γερμανους για το ποιοι ηταν μελη του ΕΑΜ.

Πριν την απελευθερωση οι Αγγλοι συγκεντρωνουν τα ταγματα ασφαλειας και την Χ και τους εξοπλιζουν. Στις 3 Δεκεβρη του '44 οι οπλισμενοι Χίτες πυροβολουν απο το ξενοδοχειο Μεγαλη Βρεττανια και άλλα κτιρια στο κεντρο της Αθηνας και δολοφονουν 28 διαδηλωτες και τραυματιζουν πανω απο 100.

Ο Γριβας και η οργνανωση του δεν ειχαν καμια σχεση με αντισταση παρα μονο με τρομοκρατικες επιθεσεις. Ο ιδιος ο Γκουντχαουζ γνωστος αντικομμουνιστης αγγλος αξιωματικος χαρακτηριζει την Χ σαν Κλου Κλουξ Κλαν.

Ο Αριστος Κατσης στην επιφυλλιδα του Φιλελευθερου της 3/2/96 αναφερει αποσπασματα απο μια σειρα ελληνες συγγραφεις απο ολο το πολιτικο φασμα, μεσα απο τα οποια φαινεται οτι καταλογιζουν στο Γριβα και τη Χ: «*τρομοκρατικη δραση, συνεργασια με τους Γερμανους και εξοπλισμο απο αυτους, εξοντωση αγωνιστων της αντιστασης για λογαριασμο των καταχτητων, βιαιες ενεργειες που εκαναν το βιο αβιωτο ολων των μη βασιλοφρονων πολιτων, ενοπλη επιχειρηση για απελευθερωση προδοτων - συνεργατων των Γερμανων*».

Γι αυτον τον φασιστα δολοφονο θελουν να κτισουν μνημειο στη Λεμεσο που θα στοιχισει ενα εκατομμυριο λιρες και εδωσαν γενναιοδωρα την εισφορα τους ο προεδρος της Δημοκρατιας και ο αρχιεπισκοπος Χρυσοστομος.

Η κινητοποιηση που οργανωσε η ΕΔΟΝ εναντια στην ηρωοποιηση του φασιστα Γριβα ηταν σιγουρα μια θετικη πρωτοβουλια.

Ηταν ομως πολυ προχειρα οργανωμενη, πολυ λιγη κινητοποιηση εγινε και δεν εγινε καμια προσπαθεια να κινητοποιηθουν και αλλες οργανωσεις.

Το θεμα της αποκαταστασης του Γριβα και της ΕΟΚΑ β ειναι ενα ζητημα που προκαλει τις αντιδρασεις μεγαλων κομματιων της εργατικης ταξης και της νεολαιας. Δεν υπαρχει καμμια αμφιβολια οτι ο Κληριδης εχει αδικο οταν λεει οτι η κυβερνηση με την αποδοση τιμων στο Γριβα εκφραζει τη συντρηπτικη πλειοψηφια του λαου.

Ανακοινωσεις καταδικης αυτης της πολιτικης εβγαλαν εχτος απο το ΑΚΕΛ, η ΕΔΕΚ, το ΚΕΔ, το ΑΔΗΣΟΚ και πολλες αλλες οργανωσεις. Η ηρωοποιηση του Γριβα και η αποκατασταση του πραξικοπηματος ειναι ενα θεμα γυρο απο το οποιο θα μπορουσε σημερα να στηθει ενα πλατυ μετωπο. Ειναι σιγουρο οτι ακομη και η πλειοψηφια της βασης του ΔΗΚΟ διαφωνει με αυτες τις επιλογες της κυβερνησης. Αυτο φανηκε εξαλλου και στην περιπτωση των 62 που οι υπουργοι του ΔΗΚΟ αναγκαστηκαν να διαφοροποιηθουν απο την υπολοιπη κυβερνηση.

Προς αυτη τη κατευθυνση ειναι που θα επρεπε να δουλεψει το ΑΚΕΛ. Να καλεσει τα αλλα κομματα και τις οργανωσεις να οργνανωσουν μαζι ενα μαζικο συλλαλητηριο. Να αξιοποιησουν τον θυμο και την αγανακτηση που υπαρχει σημερα μεσα στο κοσμο για την κυβερνητικη πολιτικη, οχι μονο σε σχεση με τον Γριβα αλλα και για τις επιθεσεις στο βιωτικο επιπεδο και τις καταχτησεις της εργατικης ταξης.

Μια τετοια απαντηση θα ηταν αποστομωτικη για τον Κληριδη και οχι να βρει μονο μερικες εκατονταδες εξω απο το προεδρικο που φωναξαν μερικα συνθηματα και διαλυθηκαν μεσα σε μιση ωρα.

Στη πραγματικοτητα η ΕΔΟΝ και το ΑΚΕΛ φαινεται να εκαναν μια εκδηλωση περισσοτερο για να εκτονωσουν τον θυμο του κοσμου παρα για να τον αξιοποιησουν και να του δωσουν την προοπτικη να εκφραστει αντικυβερνητικα. Γι αυτο και το τελικο αποτελεσμα της εκδηλωσης μοιαζει να δικαιωνει περισσοτερο τον Κληριδη παρα ολο εκεινο το κοσμο που νοιωθει αηδια και θυμο για την ηρωοποιηση του Γριβα.

Εστω και ετσι ομως εκεινη η κινητοποιηση μπορει και πρεπει να ειναι η αρχη για να κλιμακωθουν οι κινητοποιησεις οπως υποσχεθηκε η Γραμματεας της ΕΔΟΝ Ελενη Μαυρου.

Κατι τετοιο σημερα ειναι οχι μονο αναγκαιο αλλα και δυνατο οπως

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Ειρηνη στα συνορα Πολεμο στα εργοστασια

συνεχεια απο σελ. 1

μεγαλυτερο μερος του προϋπολογισμου του για εξοπλισμους και εχει μετατρεψει ολη τη χωρα σε ενα απεραντο στρατοπεδο.

Η εργατικη ταξη και η νεολαια δεν χρειαζονται κατι τετοιο. Εχουν πληρωσει με ποταμια αιματος τους αδικους πολεμους της ελληνοκυπριακης αρχουσας απο το '63 μεχρι σημερα και την προσπαθεια της να αποχτησει την αποκλειστικη κυριαρχια πανω στο νησι, εστω και αν αυτο σημαινε το εθνικο ξεκαθαρισμα των τουρκοκυπριων.

Εχουν πληρωσει ακομη πολυ ακριβα τις εξορμησεις της μαζι με την «αδελφη» ελληνικη αρχουσα ταξη για τον ελεγχο του Αιγαιου, των αγωγων πετρελαιου απο τον Καυκασο, και την προσπαθεια να γινει η Ελλαδα κυριαρχη δυναμη στα Βαλκανια.

Θυσιες

Για χρονια η εργατικη ταξη και η νεολαια ακουνε το μονιμο τροπαρι, μη ζητατε εκεινο, μη ζητατε το αλλο, ο εχθρος παραμονευει. Δωστε για οπλα, δωστε για την «οικονομια του τοπου», δωστε για το «εθνικο μας θεμα».

Το χαρατσι της «εκτακτης εισφορας για την αμυνα» εχει πια μονιμοποιηθει ενω καθε τοσο σκαρφιζονται και ενα νεο τροπο να μας κλεβουν απο το μισθο μας. Αυξησεις στα τιμολογια του νερου, αυξηση στα νοσηλεια για τα κρατικα νοσοκομεια, εκτακτη εισφορα για το ΡΙΚ και βαλε.

Το 1993 ξοδεψαν για τον στρατο 7,6% του ΑΕΠ (Ακαθαριστου Εγχωριου Προϊοντος) ενω οι δαπανες για την παιδεια ηταν μολις 3.4% και για την υγεια μονο 1.7%. Σημερα με το δογμα τα πραγματα ειναι ακομα χειροτερα.

Το αποτελεσμα ειναι να διαλυθουν τα δημοσια νοσοκομεια, ο κοσμος να περιμενει ωρες στην ουρα για μια απλη εξεταση, ή ακομα χειροτερα να πεθαινει περιμενωντας στη λιστα αναμονης για ενα αγγειογραφημα ή εξαιτιας της ελλειψης αξονικου τομογραφαφου και νευροχειρουργου.

Το ιδιο ισχυει και για την παιδεια. Τα εργα για την πανεπιστημιουπολη οχι μονο δεν αρχισαν αλλα η κυβερνηση αποφασισε να

Το δογμα Αρσενη - Κληριδη δεν εγινε για να προστατεψει τους απλους ανθρωπους αλλα για να εξυπηρετησει τα σχεδια του ελληνικου και ελληνοκυπριακου καπιταλισμου

μην χτισει τη φοιτητικη εστια για λογους «οικονομιας». Για λογους «οικονομιας» οι μαθητες στοιβαζονται 30 και 35 σε καθε ταξη ενω υπαρχουν 10,000 αδιοριστοι εκπαιδευτικοι. Στα δημοτικα χρειαζονται αμεσα 500 δασκαλους, ενω στα νηπιαγωγεια δεν εχουν γινει σχεδον καθολου διορισμοι τα τελευταια χρονια.

Οι μισθοι στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα εχουν καθηλωθει ενω εχουν αποφασισει και μειωση των μισθων προσληψεις για ολους τους νεοεισερχομενους.

Ολες οι εργατικες καταχτησεις βρισκονται υπο αμφισφητηση, ΑΤΑ, συλλογικες συμβασεις, ακομα και το δικαιωμα στην απεργια για «ουσιωδης» υπηρεσιες.

Την ιδια στιγμη ξοδευονται τεραστια ποσα για εξοπλισμους και στρατιωτικα εργα για υλοποιηση του «δογματος του ενιαιου χωρου» και χαριζονται εκατομμυρια στους βιομηχανους, τους ξενοδοχους και τους εμπορους σε επιδοτησεις, φοροαπαλλαγες και αλλα «κινητρα».

Το ποιοι ωφελουνται απο αυτη τη κατασταση ειναι ολοφανερο. Οι μεγαλοκαρχαριες. Λιγοτερα απο 9,000 ατομα καρπονονται 1,5 δισεκατομμυριο λιρες, ενω 265,000 εργαζομενοι μοιραζονται 2,3 δισεκατομμυρια.

Αυτο ειναι η πραγματικη εικονα που κρυβεται πισω απο τα συνθηματα για «οκονομια του τοπου» για «εθνικο θεμα» και αλλα παρομοια.

Διεθνισμο

Η εργατικη ταξη δεν εχει κανενα λογο να υποχωρει σε αυτα τα επιχειρηματα. Δεν ειναι απο τους εργαζομενους της «αλλης πλευρας» που κινδυνευει, αλλα απο τα δικα της γερακια, τους Ζιβαναρηδες, τους Επιφανιου, τους Σιακολες και τους ομοιους τους. Αυτοι ειναι που μας απειλουν με καταργηση της ΑΤΑ, παγοποιηση συμβασεων, ιδιωτικοποιησεις, απολυσεις και απαγορευση απεργιων.

Οι εργαζομενοι στην αλλη πλευρα οχι μονο δεν μας απειλουν αλλα ειναι ταξικα μας αδελφια. Εχουμε πολυ περισσοτερα κοινα με τους τουρκοκυπριους δημοσιους υπαλληλους που αυτες τις μερες αγωνιζονται για αυξηση του κατωτατου οριου μισθων και με τους τουρκους εργατες και φοιτητες που συγκρουονται με την αστυνομια στους δρομους της Ισταμπουλ παρα με οποιοδηποτε απο αυτους τους τυπους της ΟΕΒ και του ΚΕΒΕ που μιλουν για «εθνικη οικονομια».

Αυτοι ειναι οι πραγματικοι μας εχθροι και οχι οι εργατες της αλλης πλευρας. Ο δικος μας ο πολεμος δεν ειναι στα συνορα αλλα εδω, στα εργοστασια, στα ξενοδοχεια, τις επιχειρησεις, τις τραπεζες, εναντια στα δικα μας αφεντικα. Εναντια σε ολους αυτους που δεν εχουν κανενα προβλημα να μας συρουν στο σφαγειο του πολεμου για τα συμφεροντα τους αλλα μολις διεκδικησουμε το δίκαιο μας ειναι ετοιμοι να στειλουν τα ΜΜΑΔ,την αστυνομια ακομα και το στρατο για να μας βαλει στη θεση μας.

Ταξικη αντιπολιτευση

Η σταση της αντιπολιτευσης στη κριση στην Ιμια ηταν μια χυδαια κινδυνολογια. Η μονη κριτικη που βρηκαν να κανουν στην κυβερνηση ηταν οτι δεν εκανε επιστρατευση και οτι «θα μας επιαναν στον υπνο οι τουρκοι».

Καμια κριτικη στις πολεμοκαπηλες κραυγες του Κληριδη και του Ηλιαδη. Καμια κριτικη στα εξοπλιστικα προγραμματα. Αντιθετα κατηγορουσαν την κυβερνηση, με πρωτο και καλυτερο το Βασιλειου, οτι δεν ξοδευουν αρκετα και οτι δεν ολοκληρωσαν τα προγραμμα που ειχε ετοιμασει η δικη του κυβερνηση.

Στο ιδιο μοτιβο κινηθηκε και το ΑΚΕΛ και η «Χαραυγη». Αντι να καταγγειλουν το «δογμα του ενιαιου αμυντικου χωρου» σαν μια πολεμοκαπηλη πολιτικη προσπαθουν να το παρουσιασουν σαν «λογια του αερα».

Ειναι μια πολιτικη που παιζει στο ιδιο ταμπλω με την κυβερνηση και συμβαλλει στο εθνικιστικο κλιμα που καλιεργει.

Η εργατικη ταξη και η νεολαια δεν χρειαζονται μια πολιτικη που οταν η κυβερνηση κτυπα τα τυμπανα του πολεμου, να της λεει εισαι ανικανη να το κανεις. Δεν χρειαζονται μια πολιτικη που αφου κανει κριτικη στην κυβερνηση για τα αντεργατικα της μετρα, για τους προϋπολογισμους λιτοτητας ερχεται στο τελος να τους ψηφισει με την δικαιολογια οτι «δεν θελει να βλαψει την υποσταση του κρατους».

Η εργατικη ταξη και η νεολαια χρειαζονται μια πολιτικη που να κοντραρει τις επιλογες της κυβερνησης, την λιτοτητα, το σωβινισμο και την πολεμοκαπηλεια. Που να αξιοποια την εργατικη αγανακτηση και το θυμο και να τους δινει τη δυνατοτητα να εκφραστουν με μαζικες και δυναμικες κινητοποιησεις. Χρειαζεται μια πολιτικη που οταν οι καπιτελιστες ζητουν θυσιες για χαρη του «εθνικου μας θεματος» να οργανωνει απεργιες και κινητοποιησεις για «αυξησεις και δουλειες και οχι για δαπανες πολεμικες». Που να παλευει για μειωση της θητειας και καταργηση της εφεδρειας.

Τετοια πολιτικη μονο μια επαναστατικη αριστερα μπορει να προβαλει. Θα πρεπει να προλαβουμε να την χτισουμε πριν μας προλαβουν οι πολεμοκαπηλοι.

Συνδιασκεψη '96

2 και 3 Μαρτη

στη Λαικη Σκηνη στο Καϊμακλι

Η Εργατικη Δημοκρατια συζητα για τη δραση της, τα προβληματα της και την αναπτυξη της.

Ανοιχτη συζητηση

Σαββατο 2 Μαρτη, ωρα 8μμ

Τρια χρονια λιτοτητας σωβινισμου και πολεμοκαπηλειας. Οι εργατες μπορουν να δωσουν τελος

Καρναβαλιστικο Παρτυ

Ο πυρηνας Λεμεσου της Εργατικης Δημοκρατιας οργανωνει το Σαββατο 17 Φεβραρη η ωρα 9μμ καρναβαλιστικο παρτυ στο κεντρο Μαρτιανα (γωνια Φραγκλινου Ρουσβελτ και Δημοκρατιας) Εισοδος 3 λιρες με το πρωτο ποτο

Η εκλογη Σημιτη επιβεβαιωση της δεξιας στροφης του ΠΑΣΟΚ

Η εκλογη του Κωστα Σημιτη σαν νεου πρωθυπουργου της Ελλαδας, χαρακτηριστηκε απο τα ελληνικα και διεθνη Μεσα Μαζικης Ενημερωσης σαν μια «Νεα Εποχη», σαν επικρατηση του ρευματος των «εκσυχρονιστων».

Με παρομοια σχολια δεχτηκαν και εδω ολα τα κομματα και ο τυπος την εκλογη Σημιτη. Η «Χαραυγη» μαλιστα τη χαρακτηρισε σαν «την καλυτερη επιλογη».

«αξιος» συνεχιστης

Η πραγματικοτητα ειναι οτι η εκλογη Σημιτη ειναι το επιστεγασμα της δεξια στροφης του ΠΑΣΟΚ, ολα τα τελευταια χρονια. Τον Μαρτη του 1995, ο Σημιτης δηλωνε στην ελληνικη «Ελευθεροτυπια»: *«Ο σοσιαλισμος δεν μπορει να σημαινει συλλογικη ιδιοκτησια των μεσων παραγωγης και εξουσια του προλεταριατου οπως πριν 70 χρονια»*

Οι δεξιες περγαμηνες του Σημιτη ειναι πολυ πιο παλιες. Σαν υπουργος το 1987 προτιμησε να παραιτηθει παρα να χαλαρωσει τη λιτοτητα και προχωρησε να ιδρυσει το ρευμα των «εκσυχρονιστων». Η πρωτη δημοσια εκδηλωση αυτου του «ρευματος» εγινε το 1989 με κοινη εμφανιση Σημιτη - Εβερτ σε συμποσιο των Φαϊνασιαλ Ταϊμς, οπου ο αρχηγος της δεξιας υποδεχθηκε τον Σημιτη με τη φραση: *«Κυριοι του ΠΑΣΟΚ, καλως ηλθατε στη Νεα Δημοκρατια»!*

Ομως τοσο ο Αρσενης οσο κι ο Τσοχατζοπουλος δεν ειχαν καμια αξιοπιστια σαν εναλλακτικη λυση απεναντι στο Σημιτη, αφου και οι δυο τους συμφωνουσαν στην «αναγκη θυσιων για την «ευρωπαϊκη συγκλιση», τη λιτοτητα, τις ιδιωτικοποιησεις, τα χτυπηματα στην εργατικη ταξη. Σχεδον ολοι οι κορυφαιοι του ΠΑΣΟΚ σημερα τεινουν να συμφωνσουν οτι ειχε δικιο ο Σημιτης να επιμενει στη λιτοτητα το 1987 και κανουν αυτοκριτικη για τα «λαϊκιστικα λαθη» του παρελθοντος.

Γι' αυτο δεν ειναι τυχαιοι οι πανηγυρισμοι του ελληνικου χρηματιστηριου, μολις εγινε γνωστη η εκλογη του Σημιτη. Ο ΣΕΒ (Συνδεσμος Εργοδοτων Βιομηχανων), και οι Τραπεζιτες βλεπουν στο προσωπο του Σημιτη ενα πολιτικο - εγγυηση για την συνεχιση της λιτοτητας και των ιδιωτικοποιησεων, το παγωμα των μισθων και συνταξεων και των δαπανων για την υγεια και παιδεια. Ο Σημιτης σαν πρωθυπουργος δεν σημαινει τιποτε αλλο απο ενα νεο ανοιγμα του ΠΑΣΟΚ προς του καπιταλιστες.

Η εκλογη Σημιτη ομως δεν ηταν κεραυνος εν αιθρια. Ο δρομος ειχε στρωθει απο πολυ παλια απο τον ιδιο τον Ανδρεα Παπανδρεου.

προσαρμογη

Η σταδιοδρομια του Ανδρεα Παπανδρεου ειναι γεματη απο προδοσιες για τους εργατες που πιστεψαν σε αυτον. Η Διακηρυξη της 3η του Σεπτεμβρη, το προγραμμα που παρουσιασε το ΠΑΣΟΚ στην μεταπολιτευση, υποστηριζε «σοσιαλιστικο μετασχηματισμο της ελληνικης κοινωνιας». Υποσχοταν οτι ο δικος του «τριτος δρομος» οπως χαρακτηριστικα ειχε ονομαστει, θα διεφερε τοσο απο τα μοντελα των σταλινικων καθεστωτων της Ανατολικης Ευρωπης, οσο και απο την παραδοσιακη σοσιαλδημοκρατια.

Το ΠΑΣΟΚ συσπειρωσε σε μεγαλο βαθμο τις ελπιδες των εργαζομενων που παλευαν για την ανατροπη της δεξια. Ηδη στις αρχες του 1977 η ΠΑΣΚΕ (συντεχνια του ΠΑΣΟΚ), επαιρνε το 28% στις εκλογες των συνδικατων.

Το ΠΑΣΟΚ μπορει να ηταν το κομμα που παρουσιαζοταν σαν η αριστερα της Αριστερας αφου διακηρυττε «σοσιαλισμο τωρα» και να καταφερε να συσπειρωσει στην μεταπολιτευση μεγαλα, μαχητικα κομματια της εργατικης ταξης, αλλα ταυτοχρονα απο τα πρωτα του κιολας βηματα ειχε σαν στρατηγικη να κερδισει την εμπιστοσυνη των αστων, να διαχειριστει τον καπιταλισμο και οχι να τον ανατρεψει.

Οπως και καθε κομμα που πιστευει στη μεταρρυθμιση παταει σε δυο βαρκες, την εργατικη βαση αλλα και την εμπιστοσυνη των καπιταλιστων. Αυτο που θελει ειναι να συσπειρωνει τους εργατες και φτωχους αγροτες αλλα ταυτοχρονα και τους εμπορους, τους πλουσιους αγροτες και τους επιχειρηματιες. «Οποιος ομως κανει δυο δουλιες της ·μιας γελα της», οπως λεει και η παροιμια. Ετσι και το ΠΑΣΟΚ, γελασε τελικα τους εργατες και προσαρμοστηκε στις απαιτησεις της ελληνικης αρχουσας ταξης.

Σημερα πολλοι εργαζομενοι εχουν αηδιασει απο την ολο και πιο δεξια πορεια του ΠΑΣΟΚ. Απο αυτη την αποψη δεν εχουν κανενα λογο να δακρυσουν για την αποχωρηση του Παπανδρεου απο την εξουσια αλλα ουτε μπορουν να περιμενουν τιποτα το καλυτερο απο τον διαδοχο του.

εργατικοι αγωνες

Η κυβερνηση Σημιτη θα προσπαθησει να κανει πραξη την «επιταχυνση του κυβερνητικου εργου» που περιμενουν οι ελληνες εργοδοτες και βιομηχανοι: θα βγαλει στο παζαρι τις μετοχες του ΟΤΕ (τηλεπικοινωνιες), θα συγκρουστει με τους καθηγητες που ζητουν 220.000 (440 λιρες) κατωτατο μισθο, θα βγαλει απο το συρταρι τα νομοσχεδια που ζητουν περικοπες στα πανεπιστημια, στα ΤΕΙ, τα νοσοκομεια και τις συγκοινωνιες.

Ο «εκσυγχρονισμος» του Σημιτη μπορει να υποσχεται πολλα στους βιομηχανους και τραπεζιτες αλλα στην εργατικη ταξη δεν μπορει να υποσχεθει ουτε να δωσει τιποτα. Για τους ελληνες εργατες εχει φτασει πια ο κομπος στο κτενι και δεν εχουν τα 'περιθωρια να δωσουν καμια «περιοδο χαριτος» στο Σημιτη παρα την προσπαθεια των συνδικατων για κατι τετοιο. Σε αυτο που πρεπει να εχουν εμπιστοσυνη ειναι στους δικους τους αγωνες που εριξαν τη δεξια και αναγκασαν πολλες φορες την κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ να κανει πισω.

Προς αυτη τη κατευθυνση ειναι που πρεπει να κοιταμε και μεις εδω και οχι να χαιρομαστε γιατι ο Σημιτης υποσχεται συνεχιση και αναβαθμιση του «ενιαιου δογματος» και των ανταγωνισμων με την τουρκικη αρχουσα ταξη. Το μονο που μπορει να μας προσφερει μια τετοια πολιτικη ειναι ενα νεο '74, οπως παρολιγο να γινει με την κριση στη Ιμια.

Δημητρα Χριστοδουλου

Αποχαιρετισμος στο συντροφο Πετρο Μισιαουλη

Στις 15 Γεναρη πεθανε ο συντροφος Πετρος Μισιαουλης απο ανιατη ασθενεια σε ηλικια 80 χρονων.

Ο Πετρος υπηρξε σε ολη του τη ζωη ενας μαχητικος αγωνιστης της εργατικης ταξης.

Απο νωρις ενταχθηκε στις γραμμες του Κομμουνιστικου Κομματος Κυπρου και αγωνιστηκε για το χτισιμο των πρωτων κομμουνιστικων πυρηνων και των συντεχνειων στη Κυπρο. Μετα την διαλυση του ΚΚΚ και την ιδρυση του ΑΚΕΛ εντασσεται σε αυτο μεσα απο τις γραμμες του οποιου δουλεψε για πολλα χρονια.

Ποτε δεν εχασε την πιστη του στις ιδεες του σοσιαλισμου παρα τις πολλες προδοσιες του σταλινισμου που εζησε.

Ο θανατος του αδελφου του Κωστα Μισιαουλη που δολοφονηθηκε το 1964 μαζι με τον τουρκοκυπριο Ντερβις Καβαζογλου, απο τη ΤΜΤ ηταν ενα μεγαλο κτυπημα αλλα ο Πετρος συνεχισε ακλονητος να αγωνιζεται για τις ιδεες του σοσιαλισμου.

Παρα το οτι δεν ειχε την ευκαιρια να τελειωσει το σχολειο ηταν λατρης του διαβασματος και υπηρξε ενας ακουραστος μελετητης του Μαρξισμου. Οι γνωσεις και οι εμπειριες του τον εφεραν σε συγκρουση με οσα εβλεπε να γινονταν γυρο του. Καταλαβαινε οτι αυτα που γινονταν στην Ρωσσια δεν μπορουσαν να ηταν σοσιαλιστικα οπως δεν ηταν διεθνιστικη η σταση του ΑΚΕΛ απεναντι στους τουρκοκυπριους.

Εγκατελειψε το ΑΚΕΛ και αργοτερα οταν δημιουργηθηκε το ΑΔΗΣΟΚ ενταχθηκε σε αυτο. Πολυ νωρις ομως καταλαβε οτι το νεο κομμα δεν ειχε καμια σχεση με τα ιδανικα του σοσιαλισμου. Στα 78 του πεφτει στα χερια του η Εργατικη Δημοκρατια και αμεσως ζητα ο ιδιος να ελθει σε επαφη με την οργανωση. Εντασσεται στην Εργατικη Δημοκρατια κανοντας μια συγκινητικη δηλωση: *«Το ηξερα οτι δεν μπορει οι ιδεες του σοσιαλισμου και του Μαρξισμου - Λενινισμου να πεθαναν. Πιστευα οτι καποτε θα εμφανιστει μια πραγματικα επαναστατικη οργανωση στη Κυπρο και ημουν σιγουρος οτι καπου θα την συναντησω πριν πεθανω».*

Οχι μονο προλαβε να την συναντησει ο συντροφος αλλα για δυο χρονια ειναι δραστηριο μελος που συμμετεχει σε ολες τις εκδηλωσεις της. Συμμετεχει συστηματικα στις συζητησεις, πουλα εφημεριδα στη πλατεια, παιρνει μερος σε πορειες. Η ζωντανια και η μαχητικοτητα του συνεπαιρνει και εμπναιει τους νεους συντροφους. Οι γνωσεις και η τεραστεια εμπειρια του γινονται ενα πολυτιμο οπλο για την οργανωση. Ειναι ο ζωντανος κρικος που δενει τις επαναστατικες ιδεες με την παραδοση και την εμπειρια του εργατικου κινηματος στη Κυπρο.

Ακομα και οταν η αρρωστια τον ριχνει στο κρεβατι δεν σταματα να λειτουργει πολιτικα. Παιρνει και διακινει την εφημεριδα στο νοσοκομειο οπου νοσηλευεται.

Ο θανατος του αφηνει ενα δυσαναπληρωτο κενο οχι μονο για την οικογενεια του και την Εργατικη Δημοκρατια αλλα και για ολους οσους τον γνωρισαν.

Σ' ευχαριστουμε για ολα αυτα που μας εδωσες συντροφε Μισιαουλη. Δεν θα σε ξεχασουμε ποτε. Θα εισαι παντα μαζι μας, στη πλατεια, στις διαδηλωσεις, τις απεργιες να μας εμπνεεις και να μας ενθαρρυνεις στην παλη για τον σοσιαλισμο στην οποια αφιερωσες ολη τη ζωη.

Ντινος Αγιομαμιτης

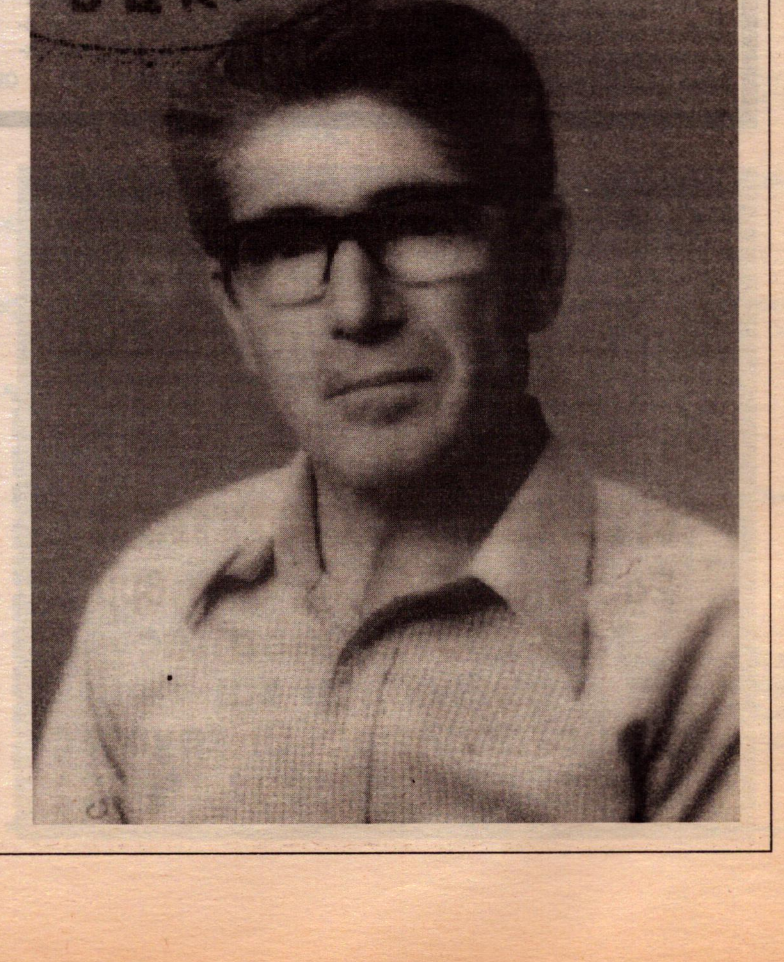

ΔΙΕΘΝΗ

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

Η επιδρομη για το πετρελαιο συνεχιζεται

Μέσα στο Γενάρη που μας πέρασε, ο ρωσικος στρατος και η αεροπορια χρησιμοποιησαν ολη τους τη δυναμη εναντιον των τσετσενων με αφορμη την συλληψη ομηρων στο Νταγκεστάν. Αποτέλεσμα ο στρατός του Γέλτσιν να αιμοτοκυλήσει για άλλη μια φορά την Τσετσενία και οι νεκροί να πλησιάζουν τους 200.

Τον Δεκέμβρη του 1991 η Τσετσενία αποσχίστηκε απο τη Ρωσία και αυτοανακηρύχθηκε ανεξάρτητη. Τρία χρόνια αργότερα ο Γέλτσιν διέταξε μια αιματηρή στρατιωτική εισβολή. Ο Γέλτσιν ήθελε, απο τη μια να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη απο τα οικονομικά προβλήματα της Ρωσίας και απο την άλλη να βάλει χέρι στα πολύτιμα κοιτάσματα πετρελαίου της Κασπίας Θάλασσας που βρίσκονται στην περιοχή της Τσετσενίας.

Τα ρωσικά στρατεύματα συνάντησαν σκληρή αντίσταση. Για να καταλάβουν το Γκρόζνι, πρωτεύουσα της Τσετσενίας, χρειάστηκαν πολύ περισσότερες μέρες απο αυτές που χρειάστηκαν για να καταλάβουν την Πράγα το 1968 ή την Καμπούλ, πρωτεύουσα του Αφγανιστάν το 1979. Για να σπάσουν την αντίσταση κυριολεκτικά ισοπέδωσαν το Γκρόζνι, καταστρέφοντας σπίτια, σχολεία, υδραγωγεία, νοσοκομεία και σταθμούς παραγωγής ηλεκτρισμού. Δεκάδες χιλίαδες Τσετσένοι άμαχοι σκοτώθηκαν, ενώ πάνω απο 500.000 χιλιάδες έμειναν άστεγοι.

Κοζυρεφ και Παπουλιας με ελληνες επιχειρηματιες υπογραφουν στο χαρτη που απεικονιζεται ο αγωγος αεριου που θα τροφοδοτειται απο την Ρωσια και θα φτανει μεχρι την Αλεξανδρουπολη. Γι αυτα τα συμφεροντα και αλλα, η ελληνικη και ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη κανουν τα στραβα ματια στην σφαγη στη Τσετσενια.

Η σύλληψη των ομήρων ήταν μια ακόμα απόπειρα ν'αναγκάσουν την Ρωσική κυβέρνηση να υποχωρήσει. Πολύς κόσμος είδε με συμπάθεια την προσπάθεια τους. Η απαγωγή όμως είναι λανθασμένη κίνηση. Η πλειοψηφία των ομήρων ανήκε σ'ένα γειτονικό λαό (εθνότητα Νταγκεστάν) που και αυτοί αντιτίθενται στην Ρωσική εισβολή στην Τσετσενία.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα, που πλειοψήφησε στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές, απαιτούσε να χρησιμοποιηθεί βία για να τερματισθεί η κρίση. Ο φασίστας Ζιρινόφσκι, ζητουσε να κτυπήσει η αεροπορία χωριά της Τσετσενίας με βόμβες ναπάλμ, σε αντίποινα.

Η "διεθνής κοινότητα" υποστήριξε στην πραγματικότητα την σφαγή του Γέλτσιν. Ο Κλίντον δήλωσε ότι η εισβολή είναι "εσωτερική υπόθεση της Ρωσίας."

Το ιδιο υποκριτικη ομως ειναι και η στάση της κυπριακής πολιτικής ηγεσίας. Απο την αρχη υποστηριξαν την Ρωσική εισβολή στην Τσετσενία γιατι δεν θελουν με κανενα τροπο, εθνικες μειονοτητες να διεκδικουν το δικαιωμα στην αποσχιση και την δημιουργια δικων τους κρατων. Κατι τετοιο ενισχυει τους τουρκοκυπριους που ζητουν το δικαιωμα να εχουν το δικο τους κρατος. Ακόμα θεωρουν τους Τσετσένους σαν εχθρους γιατι είναι μουσουλμάνοι και έχουν συμμαχήσει με την Τουρκία. Δημοσιευματα μαλιστα του ελληνοκυπριακου τυπου αναφερονταν σε τσετσενους ανταρτες που εκπαιδεύονται στην Κερύνεια.

Παρ'ολα αυτα ο Γελτσιν συναντα αρκετες αντιδρασεις στο εσωτερικο απο τους εργατες και τους ιδιους τους φανταρους. Ηδη μερικές ρωσικές στρατιωτικές μονάδες δήλωσαν ανοικτά οτι δεν συμφωνούν μ'αυτά που τους διατάζουν να κάνουν, πολλοί αξιωματικοί αντιδρούν στο πόλεμο και οι συγγενείς των φαντάρων έκαναν ξανά και ξανά διαδηλώσεις.

Αυτο που χρειαζονται οι Τσετσένοι ειναι να σύνδεσουν τις κινητοποιησεις τους με τους αγώνες των Ρώσων εργατών που αντιτίθονται στο πρόγραμμα Γέλτσιν, στην αγορά και στον μιλιταρισμό της ρωσικής άρχουσας τάξης.

Σημερα μισό εκατομμύριο Ρώσοι και ενα εκατομμύριο Ουκρανοί ανθρακωρύχοι κατέβηκαν σε απεργία, ζητωντας να τους καταβληθούν απλήρωτοι μισθοί. Μια απεργία που έχει μεγάλη πολιτική σημασία. Στα 1989 η απεργία των ανθρακορύχων σήμανε την αρχή του τέλους για τον Γκορπατσώφ. Είναι οι ίδιοι ανθρακωρύχοι που το 1991 βοηθησαν στην ανατροπή του Γκορπατσώφ και στην άνοδο του Γέλτσιν. Σήμερα ζητούν την παραίτηση του πρωθυπουργού Τσερνομήρτιν. Στις αρχές του Φλεβάρη 250,000 χιλιάδες δασκάλοι, υπαστηρικτές σε μεγάλο βαθμό του Γέλτσιν, βρίσκονταν σε απεργία.

Αυτη ειναι η δυναμη που μπορει να βαλει φραγμο στο βαρβαρο αιματοκυλισμα της Τσετσενιας.

Μαρια Κωνσταντινου

ΙΡΑΚ

Η ιμπεριαλιστικη επεμβαση συνεχιζεται

Ολοκληρωτικο πολεμο εναντια στο Ιρακ εξαπελυσαν την νυκτα της 16ης Γεναρη του 1991, η ΗΠΑ και οι συμμαχοι τους στα Ηνωμενα Εθνη. Οι ιμπεριαλιστες προσπαθησαν να κρυψουν τον πραγματικο χαρακτηρα της επιδρομης με ισχυρισμους για ενα πολεμο για την "δημοκρατια", εναντια στον "νεο Χιτλερ" Σανταμ Χουσεΐν.

Τα καναλια και ο τυπος γεμισαν με ψεματα για ενα μοντερνο πολεμο που γινοταν με "χειρουργικη ακριβεια", με "εξυπνα" οπλα και με ελαχιστα θυματα αναμεσα στους αμαχους.

Ομως ο πολεμος στον Κολπο δεν ειχε να καμει τιποτε με την δημοκρατια αλλα με τον ελεγχο των πετρελαιων της περιοχης και δεν εφερε την ειρηνη και την σταθεροτητα αλλα τον θανατο, την μιζερια και ακομα περισσοτερη καταπιεση.

Ο Χουσεΐν ειναι ενας αιμοσταγης, αδιστακτος δικτατορας που το καθεστως του στηριξαν οι δυτικοι ηγετες, την δεκαετια του 80, δινοντας καθε βοηθεια στον πολεμο που εξαπολυσε εναντια στο Ιραν.

Οι ιδιοι ηγετες που κατηγορουσαν το Ιρακ για εγκληματα πολεμου στο Κουβεΐτ, εκλειναν τα ματια οταν δυο χρονια πριν, ο Χουσεΐν χρησιμοποιουσε δηλητηριωδη αερια και αλλα χημικα οπλα εναντια σε αμαχους Κουρδους.

Οι ισχυρισμοι της δυσης οτι υπερασπιζοταν την δημοκρατια στην περιοχη ειναι ενα χυδαιο ψεμα. Μολις το 4% του πληθυσμου του Κουβεΐτ, ο Εμιρης και το σοΐ του, εχει δικαιωμα ψηφου.

Τον Αυγουστο του 1990, πριν απο την Ιρακινη εισβολη, τα τρια πεμπτα των ενηλικων στο Κουβεΐτ ηταν ξενοι εργατες που δεν ειχαν βασικα δικαιωματα ουτε βεβαια και μεριδιο απο τον πλουτο των πετρελαιων.

Με την ιμπεριαλιστικη επεμβαση η παλια αρχουσα ταξη γυρισε στην εξουσια και εξαπολησε ενα αγριο πογκρομ εναντια στους Παλαιστινιους και αλλους ξενους εργατες απελαυνοντας τους κατα χιλιαδες.

Πριν απο τον πολεμο ζουσαν στο Κουβεΐτ πανω απο 400,000 χιλιαδες παλαιστινιοι ενα χρονο μετα ειχαν απομεινει μονο 50,000 χιλιαδες.

Πανω απο 1000 Παλαιστινιοι σκοτωθηκαν το πρωτο μηνα μετα την επαναγκαταστασηση των Αλ Σαμπαχ στην εξουσια, απο ταγματα θανατου που εξαπολυθηκαν στους δρομους του Κουβεΐτ.

Το τιμημα που πληρωσε ο Ιρακινος λαος ειναι βαρυ. Εκατονταδες χιλιαδες ηταν οι νεκροι και οι τραυματιες αναμεσα στους αμαχους και τους κληρωτους στρατιωτες.

Οι βομβαρδισμοι καταστρεψαν την υποδομη της χωρας. Καταστραφηκαν βιομηχανιες, νοσοκομεια, συστηματα υδρευσης και αποχετευσης, το οδικο δικτυο και ηλεκτροπαραγωγικοι σταθμοι.

Επιδημιες χολερας και τυφοειδους απλωθηκαν σε ολοκληρη την χωρα και ο πληθυσμος υποφερει απο ελλειψη τροφιμων και φαρμακων.

Τα τροφιμα διανεμονται με δελτιο και οι πιο ευαλωτοι, μωρα και γεροι, πεθαινουν. Πανω απο 500,000 παιδια εχουν πεθανει σαν συνεπεια του οικονομικου αποκλεισμου.

Ακομα και σημερα που εχουν επιτρεψει στο Ιρακ να εξαγει πετρελαιο αξιας 1 δις δολαριων απο αυτα το ενα τριτο θα πηγαινει σαν αποζημιωσεις στο Κουβεΐτ και τον ΟΗΕ για τα «εξοδα» της επιδρομης τους.

υποκρισια

Η ε/κ αρχουσα ταξη χαιρετισε τοτε την ιμπεριαλιστικη επεμβαση θελοντας να ειναι με την πλευρα των νικητων. Παραχωρησε τα λιμανια και τα αεροδρομια της δημοκρατιας για την επεμβαση τους.

Μαζι της και η επισημη ε/κ αριστερα που "ξεχασε" την αντιμπεριαλιστικη αλληλεγγυη με τους λαους της Μεσης Ανατολης με "ορο" να εφαρμοστουν οι ιδιες "αρχες" και στο κυπριακο. «Ξεχασε» το συνθημα «εξω οι βασεις του θανατου» την στιγμη ακριβως που οι βρεττανικες βασεις χρησιμοποιουνταν ενεργα στην μεγαλη σφαγη. Με το συνθημα "Πανω απο ολα η Κυπρος" η αριστερα δικαιολογησε την υποστηριξη που εδινε η Κυπριακη Δημοκρατια στην ιμπεριαλιστικη επιδρομη και το μακελειο εκατονταδων χιλιαδων ιρακινων.

Συνεχιζοντας και σημερα η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη την ιδια ταχτικη κανει οτι δεν καταλαβαινει τι γινεται στο Ιρακ. Τα ανθρωπινα δικαιωματα γι αυτην, ισχυουν μονο οταν εξυπηρετουν τις εθνικιστικες της επιδιωξεις.

Σταυρος Σιδερας

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Στις 20 του περασμενου Γεναρη, οι πρωτες εκλογες στο νεοσυστατο παλαιστινιακο κρατος, εδωσαν στον Αραφατ την συντριπτικη νικη.

Για τις εφημεριδες και τα καναλια, οι εκλογες ηταν μια ακομα «αποδειξη» οτι η ομαλοτητα εχει επιστρεψει επιτελους στη Μεση Ανατολη. Τα καναλια σε ολοκληρο το κοσμο μετεδιδαν τις εικονες απο την αποχωρηση των ισραηλινων στρατιωτων απο τη Βηθλεεμ.

Σχεδον ολοι ομως θελουν να ξεχνουν οτι ο στρατος του Ισραηλ εφυγε μονο απο εφτα πολεις της Δυτικης Οχθης. Οτι εμεινε στα 450 χωρια οπου οι Παλαιστινιοι εχουν υποτιθεται τον «τοπικο ελεγχο». Οτι θα μεινουν ακομα και στη Χεβρων οπου μια χουφτα 400 Εβραιοι εποικοι, τρομοκρατουν 380.000 Παλαιστινιους. Ο Ισραηλινος στρατος θα παραμεινει για να τους «προστατευει»! «Ξεχασαν» ακομα να μας πουν οτι το παλαιστινιακο «κρατος» δεν θα εχει παρα μονο το 3% των εδαφων που ανηκαν στους Αραβες πριν τα αρπαξει ο στρατος του Ισραηλ το 1947.

Στην ουσια το περιφημο «εμβρυωδες» παλαιστινιακο κρατος στηριζεται σε πολυ μεγαλες υποχωρησεις απο την παλαιστινιακη ηγεσια, που λιγο εχουν να κανουν με τις πραγματικες διαθεσεις της μεγαλης μαζας του κοσμου.

Την επομενη κιολας της «ιστορικης» συμφωνιας ο υπουργος Ασφαλειας του Τελ Αβιβ, Μοσε Σαχαλ ειχε δηλωσει χαρακτηριστικα: «*Ο Αραφατ υποχρεωθηκε να υπογραψει στο Λευκο Οικο μια συμφωνια που περιλαμβανει την ντε φακτο αναγνωριση ολων των ισραηλινων εποικισμων*».

Αλλα οι συμφωνιες δεν βολευουν μονο την κυβερνηση του Ισραηλ. Βολευουν και τους ισχυρους προστατες τους τις ΗΠΑ και τις αλλες Μεγαλες Δυναμεις. Το Ισραηλ ειναι ενα κρατος που στηθηκε μετα το Β΄ Παγκοσμιο Πολεμο απο τις Μεγαλες Δυναμεις της Δυσης σε συνεργασια με το σιωνιστικο κεφαλαιο για να ελεγχουν την πιο πλουσια περιοχη του πλανητη σε πετρελαιο, τη Μεση Ανατολη.

Σημερα οι Μεγαλες Δυναμεις και το ιδιο το Ισραηλ, εχοντας πια κουραστει να εχουν μια πηγη ασταθειας, προσπαθουν να την κλεισουν με το λιγοτερο δυνατο κοστος για αυτους. Οι Παλαιστινιοι με τους φανταστικους αγωνες τους αποτελουν πηγη επνευσης για την εργατικη ταξη και τη νεολαια ολων των αραβικων χωρων. Ταυτοχρονα αποτελουν ενα τρομερα αποσταθεροποιητικο παραγοντα για τις αρχουσες ταξεις της περιοχης.

Μπορει ο Αραφατ να κερδισε τις εκλογες ομως ο αγωνας των παλαιστινιων δεν δικαιωθηκε. Η λυση στο παλαιστινιακο προβλημα δεν θα ερθει ουτε απο τις «ειρηνευτικες» συμφωνιες αλλα ουτε απο τις ξεκομμενες απο το κινημα «βομβες - αυτοκτονιας» της Χαμας.

Η ελπιδα να ζησουν αρμονικα παλαιστινιοι και εβραιοι δεν ειναι ουτοπια. Για αρκετα χρονια Αραβες και Εβραιοι ζουσαν, δουλευαν, απεργουσαν μαζι. Αυτο που χρειαζεται ειναι μια επαναστατικη αριστερα που να βαζει τη προοπτικη του διεθνισμου και της αλληλεγγυης Αραβων και Εβραιων εργατων. Την προοπτικη να παλεψουν εναντια στις δικες τους αρχουσες ταξεις, κτιζοντας μια καινουργια και καλυτερη κοινωνια.

Χαρις Χαραλαμπους

Δεν θελουμε σχολεια σ

Το Υπουργειο Παιδειας σε συνεργασια με τις συνδικαλιστικες οργανωσεις των εκπαιδευτικων εχει ξεκινησει μια εκστρατεια για την επιβολη πειθαρχιας στα σχολεια. Παρα το οτι οι οργανωσεις των εκπαιδευτικων δηλωνουν οτι ειναι *«αντιθετες με την επιβολη μετρων που θα επαναφερουν καταστασεις παρωχημενων εποχων»*, πολλα μετρα και ποινες που εχουν επιβληθει σε μαθητες θυμιζουν στρατωνες και σωφρονιστηρια και οχι εκπαιδευτηρια.

Με το ξεκινημα της φετινης χρονιας στο Λυκειο Παλλουριωτισσας, επεσαν αποβολες για το μεγεθος των μαλιων, με αποτελεσμα οι μαθητες να αγανακτησουν και να κανουν αποχη απο τα μαθηματα τους. Χαρακτηριστικο ηταν το συνθημα που κρεμασαν στα καγκελα του σχολειου που εγραφε «ΚΕΝ Παλλουριωτισσας». Σε αλλο σχολειο επαναφεραν το σημα ενω απαγορευουν γενικα στα αγορια να φορουν σκουλαρικι και στα κοριτσια δακτυλιδια. Σε σχολειο της Λεμεσου απαγορευσαν στις μαθητριες να φορουν μαυρα εσωρουχα.

Τωρα εφτασαν στο σημειο να συζητουν την επιβολη ποινων στους μαθητες και για την εξωσχολικη τους δραστηριοτητα. Ακομα και στα παιδια του δημοτικου εχουν αποφασισει να επιβαλουν αυστηρες ποινες για να αντιμετωπισουν τους «αταχτους» μαθητες.

Γιατι το Υπουργειο Παδειας τα κανει ολα αυτα;

Κριση

Σε εποχες οικονομικης αναπτυξης το συστημα εχει τη δυνατοτητα να κανει καποιες παραχωρησεις στην εργατικη ταξη και τη νεολαια και να προβαλλει με μια σχετικη αξιοπιστια τα οραματα και τις αξιες του καπιταλισμου. Σε εποχες κρισης ομως χανει αυτη τη δυνατοτητα και οι αξιες και τα οραματα του φαινονται κουφια λογια.

Πως μπορεις να πεισεις τους νεους οτι η εργατικοτητα αμοιβεται, η υποχωρητικοτητα και ο συμβιβασμος ειναι προσον, οταν βλεπει τους γονιους του, που μια ζωη δουλευουν σαν σκλαβοι, να πεταγονται ανεργοι στο δρομο γιατι το εργοστασιο εκλεισε.

Πως μπορεις να πεισεις τους νεους οτι η φιλοπονια ειναι αγαθο οταν μετα απο 12 ή 18 χρονια διαβασμα και ενταση και αφου θυσιασουν ενα μεγαλο μερος απο τα νιατα τους το μονο που καταφερνουν ειναι να παρουν ενα αριθμο στη λιστα αναμονης για καποιο διορισμο που πιθανο να μην γινει ποτε;

Πως να πειστουν οι νεοι, οτι η φιλοπατρια ειναι ενα «ψηλο ιδανικο» οταν βλεπουν τους καραβανάδες στο στρατο να τους τσαλαπατουν τη προσωπικοτητα, να τους εξευτελιζουν και να τους ζητουν να σκοτωσουν και να σκοτωθουν με αφορμη ενα ξεροβραχο στον οποιο ουτε οι κατσικες δεν καταδεχονται να ζουν.

Πως μπορουν να πειστουν οτι ζουν σε ενα «ομορφο κοσμο αγγελικα πλασμενο» οταν καθε φορα που ανοιγουν την τηλεοραση βλεπουν τη φρικη του πολεμου, της πεινας και της εξαθλιωσης να απλωνεται σε τεραστιες εκτασεις του πλανητη. Οταν βλεπουν τους τραπεζιτες, τους βιομηχανους, τους ξενοδοχους, να πλουτιζουν την ωρα που αυτοι και οι οικογενειες τους με δυσκολια τα φερνουν βολτα, εστω και αν δουλευουν ολοι σαν σκλαβοι.

Πως μπορουν να πειστουν οτι ειναι ολα καλα και ωραια οταν καθε φορα που δοκιμαζουν να κανουν κατι που τους αρεσει, που τους εκφραζει, βρισκει την αρνηση και την αντιδραση απο το σχολειο, το σπιτι, το στρατο ή το αφεντικο.

Πως μπορει να πειστουν για τις αξιες του συστηματος οταν βλεπουν να τιμωρουνται τα παιδια του δημοτικου με στερηση σχολικου αξιωματος επειδη κανουν «αταξιες» την στιγμη που πραξικοπηματιες επιβραβευονται με το βουλευτικο αξιωμα και αποκαθιστανται οι 62, πολλοι απο τους οποιους ηταν εκπαιδευτικοι.

Σε τετοιες εποχες, κρισης του συστηματατος, η αρχουσα ταξη χανει την δυνατοτητα να εξασφαλιζει την ανοχη και υποταγη των νεων με την πειθω και ειναι υποχρεωμενη να καταφευγει ολο και περισσοτερο στον συντηρητισμο, την αβουλη πειθαρχια και τον εκφοβισμο. Αυτο βρισκεται πισω απο την πολιτικη των απαγορευσεων που εφαρμοζει το Υπουργειο Παιδειας και οχι οι αναγκες μορφωσης και εκπαιδευσης της νεολαιας.

Το αν θα εχουν μακρια ή κοντα μαλια, αν θα φορανε σκουλαρικι, αν θα φορανε καδενες στα χερια ή τα ποδια, αν θα φορανε παπουτσια της γυμναστικης που εχουν καφε γραμμη ή κοκκινη και αλλα παρομοια δεν εχουν καμια σχεση ουτε με τη συμπεριφορα των μαθητων ουτε με την ικανοτητα τους να μορφωνονται. Οι απαγορευσεις για ολα αυτα το μονο που στοχευουν ειναι να επιβαλουν την πειθαρχια και το συντηρητισμο στους μαθητες.

Δεν τους ενδιαφερει να δημιουργησει ατομα που να σκεφτονται ελευθερα και δημοκρατικα, αλλα ατομα πειθαρχημενα και υποταχτικα που αυριο θα μπουν στη παραγωγη και θα σκυβουν το κεφαλι και θα λενε «μαλιστα κυριε» στο αφεντικο τους.

Λιτοτητα

Με την πειθαρχια και τον εκφοβισμο το υπουργειο θελει ακομα να προλαβει τις αντιδρασεις των μαθητων για τα προβληματα που αντιμετωπιζουν στα σχολεια.

Τα τελευταια χρονια η πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων εχει κανει τα προβληματα στην εκπαιδευση πολυ εντονα. Τα περισσοτερα σχολεια εχουν ελλειψεις εκπαιδευτικων. Μονο στα δημοτικα υπαρχει ελλειψη 500 δασκαλων. Σε πολλα σχολεια οι μαθητες ειναι στιβαγμενοι σαν σαρδελλες, υπαρχουν μετακινουμενα τμηματα, πολλα κτηρια ειναι ακαταλληλα και επικινδυνα, τα εργαστηρια ειναι ανυπαρκτα και οπου υπαρχουν ειναι ελλειπη. Η θερμανση για την οποια υποχρεωνονται να πληρωνουν «χαρατσι» οι γονιοι ειναι προνομιο μονο των καινουργιων ή των πιο πλουσιων σχολειων.

Πολλες φορες οι μαθητες κατεβηκαν σε κινητοποιησεις αντιδρωντας σε αυτη τη κατασταση. Ο προϋπολογισμοι λιτοτητας που ετοιμαζει η κυβερνηση κανουν σιγουρο οτι αυτα τα προβληματα οχι μονο δεν θα λυθουν στα επομενα χρονια αλλα θα χειροτερεψουν. Με την πειθαρχια και τον εκφοβισμο το Υπουργειο Παιδειας προσπαθει να προλαβει τις αντιδρασεις των μαθητων.

Διασπαση

Η πολιτικη της λιτοτητας δεν εχει προκαλεσει τις αντιδρασεις μονο των μαθητων και των γονιων αλλα και των ιδιων των εκπαιδευτικων. Οι δασκαλοι χρειαστηκε να οργανωσουν μαζικες κινητοποιησεις και πορειες για να αναγκασουν τη κυβερνηση να εφαρμοσει την συμφωνια για εξισωση τους με τους καθηγητες, η οποια ακομα δεν εχει εφαρμοστει πληρως. Οι φιλολογοι βρισκονται σε αναβρασμο για τη μειωση του ωραριου. Οι νηπιαγωγοι με δυναμικες πορειες αναγκασαν την κυβερνηση να υποχωρηση απο τα σχεδια της για υποβαθμιση της προδημοτικης εκπαιδευσης.

Τα περισσοτερα αιτηματα των εκπαιδευτικων ειναι κοινα με τους μαθητες, οπως η μειωση του ωραριου, η μειωση των μαθητων κατα ταξη, οι καλυτερες αιθουσες διδασκαλιας και αλλα. Ο κινδυνος να βρεθει καποια στιγμη η κυβερνηση αντιμεωπη με ενα μετωπο εκπαιδευτικων, μαθητων, γονιων ειναι ανοιχτος και αμεσος. Η εμπειρια απο παρομοιες καταστασεις στην Ελλαδα, οταν οι κινητοποιησεις φοιτητων, μαθητων, εκπαιδευτικων α-

"Στρατιωτικοι κανονισμοι"

Ζητησαμε απο μερικους μαθητες να μας πουν πως βλεπουν τα μετρα του Υπουργειου Παιδειας

Αντρεας: Οι κανονισμοι των σχολειων μας σημερα ειναι στρατιωτικοι. Οι μαθητες πρεπει να πηγαινουν ξυρισμενοι καθε πρωι, με κοντα μαλια. Εφθασαν σε σημειο να λενε στις μαθητριες τι εσωρουχα να φορανε.

Κατα την γνωμη μου αυτα τα μετρα εφαρμοζονται για να μας κανουν να ειμαστε οι «μαλιστα κυριε» σταν θα βγουμε στην κοινωνια.

Δεν πρεπει να καθομαστε και να τα δεχομαστε ολ' αυτα. Πρεπει να αποδειξουμε στην υπουργο οτι δεν μπορει να κανει οτι θελει.

Ας θυμηθουμε ποσο γρηγορα εκανε πισω μολις απειλησαμε με εβδομαδα απεργιας αν δεν μας εδινε την εβδομαδα εργασιας.

Χριστος: Πιστευω οτι οι κανονισμοι των κυπριακων σχολειων μοιαζουν με κανονισμους στρατου.

Τα σχολεια θα επρεπε να εχουν στοχο να παραξουν μορφωμενους και αξιους πολιτες με δημοκρατικη παιδεια. Οι κανονισμοι ομως των σχολειων μας καθε αλλο απο δημοκρατικοι ειναι. Με το να υποχρεωνουν τους μαθητες να κοβουν κοντα τα μαλια τους και να φορουν στολη με ακραια αυστηροτητα, το μονο που καταφερνουν ειναι να ξεσηκωνουν τους μαθητες.

Δωρος: Οι κανονισμοι αυτοι μονο στοχο εχουν να κρατουν τους μαθητες υπο τον ελεγχο τους.

Σαν ιδεα δεν ειναι και τοσο λανθασμενη αλλα θα ηταν καλυτερα να μην εφταναν στις υπερβολες στο ντυσιμο αφου δεν δικαιουσαι να φορεσεις μπλε σακκακι με λιγο ασπρο ή οι μαθητριες μαυρα κομπινεζον και μποτακια.

Ακομα το μαλλι δεν θα επρεπε να ειναι κατ'αναγκη κοντο αφου ειτε εχεις κοντο ή μακρυ μαλλι, αν θελεις να κανεις φασαρια θα την κανεις. Ισως θα ηταν καλυτερα η στολη των εκδρομων που ειναι το τζην να εφαρμοζεται για ολο τον χρονο.

υλακες

γκασαν τον τοτε Υπουργο Παιδειας ς κυβερνησης Μητσοτακη σε παραι-ση πρεπει να ειναι σιγουρα μια ε-αλτικη σκεψη για την Κλαιρη Αγγελι-υ. Παρομοιες εμπειριες υπαρχουν απο την Ισπανια και τη Γαλλια.

Θελοντας να κλεισει το δρομο σε μια τοια προοπτικη το υπουργειο προ-αθει να διασπασει τους εκπαιδευτι-υς και τους μαθητες. Με τις ποινες τα νεα μετρα, θελει να βαλει τους θηγητες και τους δασκαλους να παι-υν τον ρολο του μπατσου εναντιον ν μαθητων. Ετσι οχι μονο τους δια-α αλλα θα καταφερει να περασει ν πειθαρχια και την ιεραρχια και ους ιδιους τους εκπαιδευτικους.

Προοπτικη

Η υποχωρηση της κυβερνησης στο μα της καταργησης της εβδομαδας γασιας δειχνει ποιος ειναι ο δρομος α να εμποδισουμε τα σχεδια της. Και νο η απειλη για γενικη αποχη απο τα θηματα την αναγκασε να τα μαζε-ει.

Η υπαρξη και η δραση των μαθητι-ων συμβουλιων δινει σημερα τη δυνα-οτητα μιας πιο οργανωμενης και συ-ρονισμενης απαντησης. Καθε φορα ου το υπουργειο προσπαθει να περα-ει αυτα τα μετρα πρεπει να βρισκει την μαζικη και συντονισμενη αντιδραση του μαθητικου κινηματος, ειτε αυτο αφορα το κουρεμα ειτε το ζητημα των αιθουσων διδασκαλιας.

Μπορουν και πρεπει ακομη οι μαθητες να συνδεουν τις κινητοποιησεις τους με τις κινητοποιησεις των εκπαιδευτικωτν. Η μειωση ωραριου για παραδειγμα θα ωφελησει και αυτους οπως και η αναβαθμιση των δασκαλων. Θα μπορουσαν να ζητησουν απο τα συμβουλια τους να εκφρασουν την συμπαρασταση τους στον αγωνα των καθηγητων και των δασκαλων.

Το συνθημα, λεφτα για την παιδεια, μπορει σημερα να ενωσει μαθητες, φοιτητες, καθηγητες, γονιους και να εχει την υποστηριξη ολοκληρης της εργατικης ταξης.

Αυτο ειναι η καλυτερη βαση για να χτιστει ενα μαζικο μετωπο που οχι μονο να εμποδισει την κυβερνηση να μετατρεψει τα σχολεια σε στρατωνες αλλα να ανατρεψει και την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων που διαλυει κυριολεχτικα την εκπαιδευση.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΕΞΩ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Τα φυλλαδια που εκαναν την εμφανιση τους σε διαφορα σχολεια της Λευκωσιας, Λαρνακας και Λεμεσου με την τουρκικη σημαια και αλλα προβοκατορικα δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι προερχονται απο φασιστες.

Η αστυνομια και αυτη τη φορα οπως και σε προηγουμενες προσπαθει να παρουσιασει σαν υπευθυνους τουρκους πρακτορες ή αλλοδαπους φοιτητες.

Ειναι γνωστο ομως οτι πισω απο αυτες τις ενεργιες κρυβονται φασιστικες ομαδες που πατωντας πανω στον επισημο ελληνοκεντρικο σοβινισμο που καλλιεργει η κυβερνηση και ιδιαιτερα το Υπουργειο Παιδειας προσπαθουν να μπουν στα σχολεια.

Το μαθητικο κινημα πρεπει να τους τσακισει οσο ειναι νωρις, πριν αποχτησουν την αυτοπεποιθηση να βγουν ανοιχτα. Οι μαθητες πρεπει να πιεσουν τα συμβουλια τους να βγαλουν ανακοινωσεις, να καταγγειλουν αυτες τις φασιστικες προκλησεις και να οργανωσουν κινητοποιησεις. Ετσι μπορουμε να αναγκασουμε τους φασιστες να λουφαξουν στο πετσι τους.

Τι λενε οι σοσιαλιστες

Τι ειδους εκπαιδευση θελουμε

Τον τελευταιο καιρο, με την ολο και πιο σοβαρη οξυνση των προβληματων σε ολες τις βαθμιδες της εκπαιδευσης, γινεται λογος για κριση στην παιδεια. Οι διαφοροι "ειδικοι", αποδιδουν τη κριση στην απομακρυνση απο την οικογενεια, τη θρησκεια, τις παραδοσεις ή αναφερονται σε κριση των "θεσμων", ή ακομα και σε κακους χειρισμους του Υπουργειου Παιδειας.

Η πραγματικοτητα ομως ειναι αλλη. Σ'αυτο το κοινωνικο συστημα που ζουμε - τον καπιταλισμο - η παιδεια δεν μπορει να ειναι ανεξαρτητη, ειναι υποταγμενη στις αναγκες και στα συμφεροντα των καπιταλιστων. Ο στοχος της δεν ειναι να προσφερει γνωσεις και μορφωση στους νεους αλλα να δημιουργει τα στελεχη, και το ειδικευμενο εργατικο δυναμικο που χρειαζονται οι επιχειρησεις και να συντηρει την ταξικη ανισοτητα.

Ταξικη εκπαιδευση

Τα παιδια των εργατων και φτωχων αγροτων θα ακολουθησουν τη μοιρα των γονιων τους. Θα γινουν το φτηνο εργατικο δυναμικο για τα εργοστασια, τις τραπεζες, τα ξενοδοχεια. Ακομα και αν καταφερουν να σπουδασουν δυσκολα θα βρουν μια αξιοπρεπη δουλεια ενω πολλες φορες αναγκαζονται να αφησουν στη μεση το σχολειο και τις σπουδες για να βοηθησουν οικονομικα την οικογενεια.

Τα παδια των πλουσων ομως μπορουν να εχουν ολες τις ανεσεις, τον εξοπλισμο και τη βοηθεια που θα χρειαστουν για να φτασουν μεχρι το πανεπιστημιο και να παρουν πτυχιο. Τα "μεσα" και οι διασυνδεσεις των γονιων τους θα τους ανοιξουν το δρομο για να αποκατασταθουν επαγγελματικα ή ακομη καλυτερα θα αναλαβουν τις επιχειρησεις του μπαμπα.

Πως αλλοιως θα μπορουσε να ειναι η εκπαιδευση που υπηρετει ενα συστημα που εχει σαν κινητηρια δυναμη τον ανταγωνισμο, την εκμεταλευση και την αδικια; Οσο μαλιστα θα χειροτερευει η κριση του καπιταλισμου τοσο θα μπαινει και σε χειροτερη κριση και το εκπαιδευτικο συστημα. Θα ειναι αναγκασμενο να ακολουθα πιο αγριες μεθοδους επιλογης, θα γινεται ολο και πιο αδικο, και θα αναγκαζεται να καταφευγει ολο και περισσοτερο στο συντηρητισμο και την πειθαρχια.

Οτι αλλαγες και να γινουν δεν μπορει το εκπαιδευτικο συστημα στον καπιταλισμο να παψει να εχει αυτα τα χαρακτηριστικα. Αλλοτε περισσοτερο και αλλοτε λιγοτερο τα εχει ακομα και στις καλυτερες εποχες αναπτυξης του καπιταλισμου. Οσες βελτιωσεις και αν του γινουν δεν μπορουν να το αλλαξουν ριζικα γιατι παντα ειναι ενα συστημα που ειναι ταγμενο να υπηρετει τον καπιταλισμο.

Πραγματικη αλλαγη του επαιδευτικου συστηματος μπορει να γινει μοναχα ανατρεποντας αυτο το συστημα και κτιζοντας μια αλλη κοινωνια, που θα ειναι συλλογικα οργανωμενη και θα προγραμματιζει την παραγωγη, οχι για χαρη του κερδους, αλλα με κριτηριο τις αναγκες της πλειοψηφιας των ανθρωπων. Μονο τοτε μπορουμε να μιλαμε και για ενα νεο, συνολικα διαφορετικο εκπαιδευτικο συστημα.

Απελευθερωση

Σε μια σοσιαλιστικη κοινωνια που οι ταξικες ανισοτητες δεν θα υπαρχουν πια, η εκπαιδευση δεν θα βασιζεται στον ανταγωνισμο, αλλα στη συλλογικη προσπαθεια που θα τρεφει, θα εμπνεει και θα αναπτυσσει ολοκληρωτικα την προσωπικοτητα και τη δημιουργικοτητα ολων των ανθρωπων. Η εκμεταλλευση του ανθρωπου απο ανθρωπο θ'αντικατασταθει απο την εκμεταλλευση ολων των φυσικων δυνατοτητων του πλανητη για καλυψη των ανθρωπινων αναγκων.

Αυτο σημαινει ενα εκπαιδευτικο συστημα που θα επιτρεπει σε ολους την ελευθερη προσβαση σε ολες τις βαθμιδες της εκπαιδευσης. Ενα εκπαιδευτικο συστημα που δεν θα αποκλειει τους νεους απο τη μορφωση. Δεν θα τους διαχωριζει με τις εξετασεις και τη βαθμολογια σε "πετυχημενους" και "αποτυχημενους".

Αντιθετα θα μπορει να δινει την ευκαιρια σε ολους να απελευθερωσουν ολη τη δημιουργικοτητα και τα ταλεντα τους. Χωρις πλαστες διακρισεις στα απολυτηρια και τα πτυχια, διοτι ο καθενας θα μπορει να δουλευει, χωρις να του κλεινουν την πορτα. Ενα τετοιο εκπαιδευτικο συστημα δεν θα χρειαζεται να επιβαλει την πειθαρχια των στρατωνων, ουτε θα εχει αναγκη την ιεραρχια και τον αυταρχισμο, ουτε τις σχεσεις εξουσιαστη και εξουσιαζομενου αναμεσα στον καθηγητη και το μαθητη. Αντιθετα θα υπαρχει η αμεση συμμετοχη και συνεργασια ολων στο πως και στο τι θα διδασκεται.

Ολα αυτα δεν ειναι απιαστο ονειρο. Απο την Κομμουνα του Παρισιου το 1871, μεχρι την Κομμουνα της Βουδαπεστης το 1919, οπως και σε καθε αλλη εργατικη επανασταση που βαζει σε αμφισβητηση συνολικα την παλια ταξη πραγματων, ενας απο τους βασικους σκοπους ειναι το ξηλωμα της παλιας ταξης πραγματων στην εκπαιδευση.

Ολες αυτες οι αλλαγες εφτασαν στο απωγειο τους την περιοδο μετα τη ρωσικη επανασταση του 1917. Ο εκπαιδευτικος νομος του 1918 εγραφε: *"Η προσωπικοτητα μπορει να αναπτυξει τις κλισεις της μονο σε μια αρμονικη κοινωνια ισων. Γι'αυτο για μας δεν ειναι αναγκαιο να κουτσουρευουμε την προσωπικοτητα, να την περιγελαμε, να την λιωνουμε σε σιδερενια καλουπια. Η σταθεροτητα της σοσιαλιστικης κοινοτητας δεν βασιζεται στην ομοιομορφια των στρατωνων, ουτε στις θρησκευτικες και αισθητικες ψευδαισθησεις, αλλα πανω στην ενεργητικη αλληλεγγυη των συμφεροντων της πλειοψηφιας."*

Οι εξετασεις, τα πτυχια, οι βαθμοι και η τιμωρια καταργηθηκαν το 1919 και ο καθενας και η καθεμια που ηταν πανω απο 16 χρονων μπορουσε ελευθερα να μπει στο πανεπιστημιο. Μεσα σ'ενα χρονο, υπηρχαν εναμιση εκατομμυριο μαθητες περισσοτεροι και ο αριθμος των φοιτητων διπλασιαστηκε. Οι καθηγητες επαιζαν το ρολο του οργανωτη της διαδικασιας, του παλαιοτερου συντροφου που μπορουσε να δωσει συμβουλες και οχι το ρολο καποιου ανωτερου διοικητη. Η διοικηση των σχολων ανηκε σε μια επιτροπη απο καθηγητες, φοιτητες και εργαζομενους σε συνεργασια με το εργατικο συμβουλιο της περοχης και τα συνδικατα.

Αυτες οι αλλαγες, που η σταλινικη αντεπανασταση ξηλωσε συνθεμελα, ξαναφουντωσαν παλι σαν ιδεες μεσα στην παλη του συγχρονου φοιτητικου κινηματος: «*η διδασκαλια πρεπει να επιτρεπει την ολοπλευρη αναπτυξη καθε ατομου και γι'αυτο να αντιτιθεται σε οποιαδηποτε ιδεα για κατακερματισμο της σκεψης. Δεν θελουμε εξειδικευμενους ηλιθιους*» δηλωναν οι εξεγερμενοι φοιτητες το Μαη του '68.

Σ'αυτο το δρομο εχουμε να κινηθουμε σημερα. Το δρομο της ενοτητας εργατων, φοιτητων, μαθητων για την επανασταση, για την ανατροπη του καπιταλισμου, για ενα κοσμο χωρις εκμεταλλευση και καταπιεση, για το σοσιαλισμο.

Βαρναβας Αντωνιου

Μανουβρες της ΟΕΛΜΕΚ για να σπασει την αντισταση των φιλολογων

Τελικα η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ καταφερε με συνδικαλιστικα κολπα να ξεπερασει την αρνηση των φιλολογων και να δεχτει την προταση Αναστασιαδη. Μετα απο τρια αλλεπαλληλα οχι των φιλολογων εφερε την προταση σε παγκυπρια συνδιασκεψη αντιπροσωπων ολων των καθηγητων, και την περασε.

Καθηγητες, δασκαλοι, συμβασιουχοι, αδιοριστοι μπορουν ολοι μαζι να σταματησουν την πολιτικη της λιτοτητας στη παιδεια

Η προταση Αναστασιαδη βεβαια δεν διαφερει απο τις προηγουμενες της Αγγελιδου ουτε και ικανοποιει με κανενα τροπο το προβλημα της μειωσης του ωραριου που ζητουσαν οι φιλολογοι. Παραχωρει μειωση κατα δυο ωρες σε ολους τους καθηγητες που συμπληρωνουν 8 χρονια υπηρεσιας. Δηλαδη απο την μειωση οφελουνται μονο λιγοι καθηγητες που εχουν απο 8 μεχρι 12 χρονια στα οποια γινονταν μεχρι τωρα η μειωση. Η προταση Αναστασιαδη οχι μονο διασπα τους καθηγητες αλλα βαζει και μια σειρα απο ορους και περιορισμους στην παραχωρηση των 200 ωρων για «αποφορτωση» που περιοριζουν πολυ τον αριθμο των φιλολογων που θα ωφεληθουν.

Ακομα μεταθετει την εφαρμογη της συμφωνιας στην νεα σχολικη χρονια και αφηνει τη δυνατοτητα στην κυβερνηση να υπαναχωρησει οτι ωρα θελει. Ηδη η υπουργος Παιδειας μιλησε για «λεπτομεριες» που πρεπει να διευκρινιστουν.

Η γραφειοκρατια

Στη πραγματικοτητα η προταση Αναστασιαδη εγινε με στοχο οχι την ουσιαστικη μειωση του ωραριου των φιλολογων, αλλα για να δωσει την δυνατοτητα στην ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ να μεταφερει το θεμα απο τους φιλολογους στη συνολο των καθηγητων και να κλεισει μια συγκρουση που θα μπορουσε να κλιμακωθει σε καθε στιγμη και μαλιστα σε προεκλογικη περιοδο.

Η «πασα» του Αναστασιαδη εβγαλε την ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ απο το αδιεξοδο και της εδωσε τη δυνατοτητα να κλεισει τον αγωνα.

Η Αλλαγη, η παραταξη του Συναγερμου, υποστηριξε ανοιχτα την προταση Αναστασιαδη. Χαρακτηρισε την αρνηση των φιλολογων σαν «*μικροσυνδικαλισμο*» και καλεσε τους καθηγητες να «*σταματησουν να αγωνιζονται για μερικες λιρες, ενω υπαρχουν αλλα σοβαρα προβληματα*».

Ο Κορελλης της ΔΗΚΙ χαρακτηρισε τις προηγουμενες ψηφοφοριες απο τους φιλολογους σαν μια «*ιδιαιτερη περιπτωση*» και ειπε οτι η συνδιασκεψη με τους αντιπροσωπους της ειναι το μονο ανωτατο οργανο που μπορει να αποφασισει αφου πια η προταση αφορα ολους τους καθηγητες και οχι μονο τους φιλολογους.

Η αντιπολιτευση

Οι παραταξεις που ηταν αντιθετες στην προταση Αναστασιαδη Προοδευτικη, ΠΑΣΚ, Α11 και Ανεξαρτητοι, αφησαν τις πρωτοβουλιες στα χερια του Αναστασιαδη, της Αλλαγης και της ΔΗΚΙ. Δεν καταφεραν να εχουν μια κοινη σταση απεναντι στις συνδικαλιστικες μανουβρες της Αλλαγης και της ΔΗΚΙ.

Περιοριστηκαν ολες σε κριτικη της προτασης και της ηγεσιας της ΟΕΛΜΕΚ χωρις ωστοσο να εχουν να προτεινουν μια εναλλαχτικη προοπτικη που να μπορει να οδηγησει στη νικη.

Η Προοδευτικη προτεινε να αναβληθει η αποφαση και η ηγεσια να ξαναδιαπραγματευτει την προταση Αναστασιαδη, ενω οι υπολοιποι προτειναν καταψηφιση της προτασης χωρις κανενα προγραμμα αγωνα και κινητοποιησης των καθηγητων.

Ενδεικτικο της αδυναμιας της αντιπολιτευσης να εχει μια αξιοπιστη προταση ειναι οτι δεν καταφερε να πεισει ουτε τους δικους της φιλους απο τους 67 αντιπροσωπους που ελεγχει, στην συνδιασκεψη παρουσιαστικαν μονο 30.

Καμμια απο τις παραταξεις της αντιπολιτευσης δεν ειχε προσανατολισμο στην βαση των καθηγητων, καμμια τους δεν στραφηκε μεσα στους ιδιους τους καθηγητες, για να απαιτησει Γενικες Συνελευσεις, με το μαζεμα υπογραφων και συγκεντρωσεις. Ακομα και πρωτοβουλια που κυκλοφορησε ψηφισμα και με το οποιο ζητουσε την παραιτηση του Δ.Σ της ΟΕΛΜΕΚ δεν εκανε καμια συνδεση αυτου του θεματος με μια εναλλαχτικη πορεια αγωνα.

Απο την αρχη ολες οι παραταξεις αποφυγαν να γενικευσουν το αιτημα της μειωσης του ωραριου σε ολους τους καθηγητες και περιοριστηκαν στους φιλολογους με αποτελεσμα να τους τη βγει στο τελος η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ απο αυτη τη πλευρα.

Ο αγωνας συνεχιζεται

Μετα το αποτελεσμα της συνδιασκεψης θεωρειται οτι το θεμα εχει κλεισει. Η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ περιμενει την εφαρμογη της προτασης ενω η κυβερνηση καταφερε με τον ελιγμο Αναστασιαδη να μεταθεσει το θεμα μετα τις εκλογες και να σπασει τον αγωνα των φιλολογων. Ομως οι ιδιοι οι φιλολογοι δεν πηραν τιποτε το ουσιαστικο. Η αποφασιστικοτητα που εδειξαν την προηγουμενη περιοδο οταν παρα τις πιεσεις της ηγεσιας και των ΜΜΕ απορριψαν τρεις φορες με συντριπτικη πλειψηφια παρομοιες προτασεις με αυτη του Αναστασιαδη, δειχνει οτι τιποτα δεν εχει κριθει οριστικα. Ο αγωνας μπορει να ξαναφουντωσει.

Για να γινει αυτο ομως χρειαζεται να παρουν το αγωνα οι ιδιοι οι φιλολογοι και οι καθηγητες στα χερια τους. Να μαζεψουν υπογραφες για να γινουν Γενικες Συνελευσεις που να παρουν αποφασεις που να δεσμευουν τη γραφειοκρατια. Να συνδεσουν το αιτημα τους με τους δασκαλους που επισης ζητουν μειωση ωραριου και οχι να καταγγελουν τη ΠΟΕΔ γιατι προσπαθησε και αυτη να βαλει το ιδιο αιτημα, την ιδια περιοδο με τους φιλολογους.

Η λογικη οτι οσο λιγοτεροι ζητησουμε κατι, τοσο πιο ευκολο θα ειναι να το παρουμε γιατι θα εχει μικροτερο κοστος για την εργοδοσια ειναι τελειως λαθεμενη. Οι εργαζομενοι δεν κερδιζουν αναλογα με το ποσο λιγο στοιχιζουν τα αιτηματα τους αλλα αναλογα με τη δυναμη που εχουν για να τα διεκδικησουν. Στο τσιμεντοποιειο του Βασιλικου η διευθυνση προτιμουσε να χανει για 17 μερες εκατονταδες χιλιαδες λιρες παρα να δωσει τις αυξησεις που ζητουσαν οι εργατες και που θα τις στοιχιζαν για ολοκληρο το χρονο λιγοτερο απ' οτι εχανε για καθε μερα απεργιας.

Μονο η οργανωση απο τα κατω και ο συντονισμος με τους αγωνες των αλλων εκπαιδευτικων μπορει να ξεπερασει τα εμποδια που βαζει η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια και να φερει αποτελεσματα.

Νικος Αγιομαμιτης

ΤΟΥΒΛΟΠΟΙΕΙΑ

Οι εργατες εχουν τη δυναμη να κερδισουν

Στα τουβλοποιεια η συλλογικη συμβαση που εληξε το Δεκεμβρη του 94 δεν εχει ανανεωθει ακομα. Αιτια ειναι η σταση των εργοδοτων που το παιζουν σκληρα καρυδια. Ενω οι οικοδομοι προχωρουν σε νεα συμβαση, οι εργαζομενοι στα τουβλοποιεια, που η δουλεια τους ειναι αμεσα συνδεδεμενη με τους οικοδομους, περιμενουν ακομα να κλεισουν την παλια.

Ειναι πραγματικα προκλητικη η σταση των εργοδοτων που εδω και εικοσιπεντε μηνες αρνουνται να πληρωσουν τις αυξησεις που ζητουν οι εργαζομενοι οπως εγινε και στους αλλους κλαδους των οικοδομων. Η αδιαλλαξια των εργοδοτων ομως δεν ειναι καθολου ασχετη με την ταχτικη που ακολουθησαν οι ηγετες των συντεχνιων.

Περσι γενικα τα αιτηματα, μετα το συμβιβασμο που εκαναν οι ηγετες των συντεχνιων στην συμφωνια του προεδρικου, περιοριστικαν σε πολυ χαμηλα επιπεδα. Ολοι οι κλαδοι εκλεισαν συμβασεις στα πλαισια αυτης της συμφωνιας. Σε καποια κομματια μαλιστα (π.χ ενδυση, Υποδηση, Βασιλικο) οι συμβασεις εκλεισαν με ακομα πιο χαμηλες αυξησεις. Η δικαιολογια γι'αυτο το συμβιβασμο ηταν οτι οι εργαζομενοι επρεπε να δειξουν υπευθυνοτητα και αυτοσυγκρατηση στα αιτηματα τους σε μια δυσκολη περιοδο οικομομικης κρισης.

Οι χαμηλες αυξησεις ομως και οι συμβιβασμοι απο τους ηγετες των συντεχνιων το μονο που πετυχαν ηταν ν'ανοιξουν την ορεξη των εργοδοτων και να ζητουν ακομα πιο πολλα. Τα τουβλοποιεια ειναι μια χαραχτηριστικη περιπτωση για το που μπορουν να οδηγησουν τους εργαζομενους οι συμβιβασμοι. Καθε υποχωρηση και καθε συμβιβασμος μεγαλωνει την αδιαλλαξια των εργοδοτων. Αυτοι δεν καταλαμβαινουν απο καλη θεληση αλλα μονο απο απεργιες. Μονο με τους αγωνες και τις απεργιες μας μπορουμε να κερδιζουμε.

Το δευτερο λαθος στην ταχτικη των συντεχνιων ειναι ο χωρισμος της οικοδομικης βιομηχανιας σε επιμερους κλαδους. Οι εργαζομενοι στα τσιμεντοποιεια, τα τουβλοποιεια και τις οικοδομες ειναι ολοι εργαζομενοι στην ιδια βιομηχανια και εχουν κοινα αιτηματα και συμφεροντα. Ειναι λαθος να κλεινουν ξεχωριστα συμβαση για τους οικοδομους, ξεχωριστα για τα τσιμεντοποιεια και ξεχωριστα για τα τουβλοποιεια. Αυτη η ταχτικη τους μονους που εξυπηρετα ειναι τους εργοδοτες γιατι μειωνει την δυναμη των εργαζομενων.

Η δικαιολογια οτι χρησιμοποιουμε τους οικοδομους πρωτα που ειναι το πιο μαζικο κομματι για να πετυχουν ψηλες αυξησεις ωστε ν'ανοιξει μετα ο δρομος για τους υπολοιπους, εχει κατ'επαναλυψη αποδειχτει οτι λειτουργα αναποδα. Μετα απο συμβιβασμους κλεινουν οι οικοδομοι σε καποιες κουτσουρεμενες αυξησεις και οι υπολοιποι που ακολουθουν κλεινουν με ακομα πιο κουτσουρεμενες αυξησεις.

Παρ΄ολα αυτα ομως, ακομα και τωρα οι εργαζομενοι στα τουβλοποιεια εχουν την δυναμη να αναγκασουν τους εργοδοτες να πληρωσουν τις αυξησεις. Μπορει να ειναι λιγοι σε αριθμο εχουν ομως τεραστια δυναμη στα χερια τους. Διχως την δικη τους παραγωγη οι οικοδομες δεν μπορουν να λειτουργησουν. Αυτη την δυναμη ειναι που πρεπει να χρησιμοποιησουν. Μια γενικη απεργια σημερα σε ολα τα τουβλοποιεια με την συμπαρασταση ολων των εργαζομενων στις οικοδομες και τα τσιμεντοποιεια μπορει μεσα σε μερικες ωρες να αναγκασει τους εργοδοτες σε υποχωρηση.

Σ'αυτη την προοπτικη ειναι που πρεπει να κινηθουν σημερα οι εργαζομενοι στα τουβλοποιεια ακομα κι'αν χρειαστει να πανε εναντια στην θεληση της ηγεσιας των συντεχιων τους.

Πετρος Μιχαηλ

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Στις 19 Ιανουαριου οι 1500 εκτακτοι δημοσιοι υπαλληλοι, αποφασισαν σε εκτακτη Γενικη Συνελευση, 24ωρη παγκυπρια απεργια για την 1η Φεβρουαριου, διεκδικωντας τη δια νομου μονιμοποιηση ολων των εκτακτων.

Μαλιστα η ηγεσια της Παγκυπριας Επιτροπης Εκτακτων, δηλωνε, εκφραζοντας τη διαθεση της βασης, οτι ΜΟΝΟ η ικανοποιηση του αιτηματος τους θα μπορουσε να ανατρεψει τα απεργιακα μετρα.

Ομως οι 12 ημερες που μεσολαβησαν μεχρι τη 1η Φεβρουαριου ηταν αρκετες για να φερουν αποτελεσμα οι πιεσεις της ηγεσιας της ΠΑΣΥΔΥ πανω στην ηγεσια των εκτακτων και να την αναγκασει να ματαιωσει την απεργια.

Η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ προσπαθησε απο την αρχη να σπασει τη μαχητικοτητα και αποφασιστικοτητα των εκτακτων παιζοντας το ρολο του "συνετου και γνωστικου" μεσολαβητη.

Τα επιχειρηματα που χρησιμοποιουσε ηταν τα σοβαρα προβληματα που θα δημιουργουνταν σε διαφορους "ευαισθητους" τομεις που απασχολουνται οι εκτακτοι και ο κινδυνος της διαταραξης της εργατικης ειρηνης. Το επιχειρημα αυτο αντανακλα και την πολεμικη που υπηρξε απο μεριδα των Μεσων Ενημερωσης. Ο Κατσαμπας στο *Φιλελευθερο* ουρλιαζε για το ποσο δικιο εχει η κυβερνηση να μελετα την απαγορευση των απεργιων σε ευαισθητους τομεις.

Επισης προβαλε το επιχειρημα οτι θα ηταν αντιθετο με τη "ενδειξη καλης θελησης" αν οι εκτακτοι επαιρναν δυναμικα μετρα, τη στιγμη που ο Εισαγγελεας μελετα το ζητημα τους και θα δωσει γνωμοδοτητη μεχρι τις 10 Φεβρουαριου κατα ποσο η μονιμοποιηση τους ειναι συνταγματικη ή οχι.

Ετσι στις 31/1, μια μερα πριν την προγραμματισμενη απεργια, η ηγεσια των εκτακτων καλεσε εκτακτη Γενικη Συνελευση, υπο την προεδρεια της ΠΑΣΥΔΥ, με μοναδικο στοχο να "καλυψει" την υποχωρητικοτητα της και την αναστολη της απεργιας. Γι'αυτο η αποφαση παρθηκε ντε φακτο, δεν μπηκε καν σε ψηφοφορια.

Κοροϊδια

Οι 1500 εκτακτοι αγωνιζονται εδω και χρονια για τη μονιμοποιηση τους. Αναμεσα τους υπαρχουν υπαλληλοι που για 10-15 χρονια εργαζονται σε ενα κλιμα αβεβαιοτητας, χωρις καμμια σιγουρια και καλυψη για το μελλον.

Πολλες φορες ο Υπουργος Οικονομικων υποσχεθηκε οτι οι εκτακτοι θα απορροφηθουν σταδιακα στα τμηματα που υπαρχουν κενες θεσεις. Ομως η κυβερνηση απο τη μια εφαρμοζει το μορατοριουμ που απαγορευει τις προσληψεις προσωπικου, αρα καμμια κενη θεση δεν προκηρυκτηκε αλλα απο την αλλη μονο μεσα στο '95 προσλαβε 400 καινουργιους εκτακτους.

Η κυβερνηση προτιμα να καλυπτει καποιες αναγκες για προσωπικο στη Δημοσια Υπηρεσια με υπαλληλους με το καθεστως των εκτακτων. Τι σημαινει αυτο; Χαμηλοτερες κλιμακες αρα χαμηλοι μισθοι χωρις τα αλλα ωφεληματα που δικαιουνται οι μονιμοι.

Η κυβερνηση με το επιχειρημα οτι οι εκτακτοι "μπηκαν απο την πισω πορτα" και οχι μεσω της Επιτροπης Δημοσιας Υπηρεσιας και οτι δεν καλυπτουν οργανικες θεσεις, θελει να τους δημιουργησει το αισθημα του "παρανομου" που η θεση τους εξαρταται απο την εκαστοτε κυβερνηση και οτι δεν πρεπει να ζητουν τους ιδιους ορους εργασιας με τους μονιμους συναδελφους τους.

Ομως ο τροπος που προσληφθηκαν οι εκτακτοι ειναι κατι που δεν αφορα τους ιδιους. Αν η κυβερνηση προσλαβε καποιους απο την πισω πορτα ή το παραθυρο, κατι που ερχεται σε συγκρουση με τους δικους της νομους, αυτη ειναι που παρανομησε συμφωνα με τα δικα της δεδομενα. Οι εκτακτοι απλα και οπως ειναι φυσικο αποδεχτηκαν μια δουλεια και οι πιο πολλοι για χρονια εργαζονται πλαϊ σε μονιμους υπαλληλους με τα ιδια προσοντα και τα ιδια ακριβως καθηκοντα. Επομενως ειναι απολυτα νομιμο και απολυτα δικαιο οι εργαζομενοι να ζητουν την κατοχυρωση τους με το διορισμο.

Αυτο που εμποδιζει την κυβερνηση να τους μονιμοποιησει δεν ειναι οι νομοι - οι ιδιοι νομοι αλλωστε δεν την εμποδισαν να τους προσλαβει - αλλα η ελλειψη της πολιτικης θελησης, κι αυτο γιατι οι εκτακτοι αποτελουν μια φτηνη λυση για τις αναγκες της δημοσιας υπηρεσιας.

Οι εκτακτοι παρα την υποχωρηση τους αυτη τη φορα, δεν πρεπει να επιτρεψουν ξανα στην ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ και της Επιτροπης τους να τους σερνουν απο τη μια αναβολη στην αλλη.

Πρεπει να καλεσουν τους μονιμους συναδελφους τους για συμπαρασταση στις δυναμικες τους κινητοποιησεις.

Παρα το οτι ο αριθμος των εκτακτων ειναι αρκετα μεγαλος εντουτοις εργαζονται σε διαφορα τμηματα και ετσι η δικη τους μονο απεργια δεν μπορει να δημιουργησει σοβαρες ελλειψεις. Οση δυναμη και να εχουν, ακομα και αν απεργουν ολοι οι εκτακτοι μαζι, αν οι μονιμοι εργαζονται, η απεργια τους δεν μπορει να φερει αποτελεσματα.

Μονο μια κινητοποιηση ολων των κυβερνητικων υπαλληλων, εκτακτων και μονιμων μαζι, μπορει να φερει αμεσα αποτελεσματα οχι μονο για την μονιμοποιηση ολων των εκτακτων αλλα και για τα αλλα προβληματα που απασχολουν το κλαδο.

Μυριανθη Λοϊζου

Θαλαμος aids, τελη περιθαλψης, περικοπες

Φτανει πια λιτοτητα

Το aids εχει παρει ανησυχητικες διαστασεις. Συμφωνα με στοιχεια του Υπουργειου Υγειας απο τον οκτωβρη του 1986 μεχρι σημερα εχουν δηλωθει στη Κυπρο 227 περιστατικα. Σε 24 οικογενειες ο ενας ή και οι δυο συζυγοι ειναι φορεις του ιου.

Παρ' ολα αυτα ομως το Υπουργειο Υγειας αντι να ενισχυσει τις υπηρεσιες που προσφερουν περιθαλψη στους ασθενεις και φορεις του aids τις υποβαθμιζει. Μεταθεσε τον ενα απο τους δυο γιατρους που επανδρωναν τον θαλαμο χωρις να τοποθετησει αντικαταστατη. Ετσι εμεινε ενας μονο γιατρος για να προσφερει τις υπηρεσιες του σε ολους τους ασθενεις και φορεις του aids για ολοκληρη τη Κυπρο. Ουτε ομως και μονιμες νοσοκομες υπαρχουν, αυτη την στιγμη, για τον θαλαμο του aids, δηλαδη εμπειρο προσωπικο που να γνωριζει τις αναγκες και τις ιδιαιτεροτητες αυτων των ασθενων.

Ετσι το ελαχιστο προσωπικο που υπαρχει δινει την μεγαλη μαχη της περιθαλψης και συμπαραστασης των ανθρωπων που πασχουν απο aids σε ενα μικρο θαλαμο κατω απο πραγματικα αθλιες συνθηκες. Ο θαλαμος δεν εχει δυνατοτητες να δεχτει περισσοτερους απο 4 ασθενεις και ετσι πολλες φορες αναγκαζονται να τοποθετουν δυο ασθενεις στον ιδιο χωρο, πραγμα που δεν ενδεικνυται συμφωνα με τον υπευθυνο γιατρο αφου ο χωρος ειναι τρωτος στα μικροβια και δημιουργει κινδυνους για τους εξασθενημενους οργανισμους των ασθενων. Ακομα πολλα ατομα αφου εξετασθουν στελλονται στο σπιτι τους αντι να κρατηθουν για νοσηλεια αφου δεν υπαρχει χωρος στο θαλαμο.

Τα δωματια ειναι μικρα και στενα και δυσκολευουν ακομα και την ιδια την εξεταση των ασθενων. Οι χωροι υγιεινης δεν θυμιζουν με τιποτα νοσοκομειο ενω η ελλειψη εξαερισμου και ηλιου επιτεινουν μια ηδη καταθλιπτικη ατμοσφαιρα.

Η διαμαρτυριες των ασθενων και του ιδιου του νοσηλευτικου προσωπικου και το αιτημα τους για μετακινηση του θαλαμου και επανδρωση του με μονιμο νοσηλευτικο προσωπικο ειναι απολυτα δικαιολογημενες.

Ο υπουργος υγειας ομως μοιαζει να μην εχει αυτια για να ακουσει αυτες τις διαμαρτυριες. Οι προτεραιοτητες που εχει αυτος και η κυβερνηση του ειναι αλλες.

Δικαιολογημενα οι εργαζομενοι στα νοσοκομεια νοιωθουν οργη γι αυτη την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων στον τομεα της υγειας. Ηδη ο κλαδος των κυβερνητικων γιατρων εχει δωσει χρονικη προθεσμια στην κυβερνηση για να λυσει τα προβληματα του κλαδου που εκρεμουν εδω και χρονια, οπως την υπηρεσιακη τους ανελιξη, την πληρη συνταξη, την μισθολογικη αναβαθμιση τους και την μονιμοποιηση των εχτακτων.

Η πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων δεν χτυπα μονο τον θαλαμο του aids και τους εργαζομενους στα νοσοκομεια αλλα και το συνολο των εργαζομενων γενικα και ιδιαιτερα των συνταξιουχων που αναγκαζονται να καταφευγουν στα κρατικα νοσοκομεια. Το υπουργειο Υγειας καταθεσε στην Βουλη νομοσχεδιο με το οποιο αυξανονται τα τελη των Ιατρικων υπηρεσιων του κρατους.

Ο υπουργος υγειας δηλωνει οτι αυτο ειναι απαραιτητο για να μπορει το κρατος να παρεχει στο κοινο καλυτερες υπηρεσιες, ομως τα πραγματα δεν ειναι καθολου ετσι. Ο κοσμος πληρωνει ηδη αρκετους φορους για να εχει αυτες τις υπηρεσιες και δεν χρειαζεται να δωσει αλλα.

Στην πραγματικοτητα ο Μαvωλης Χριστοφιδης και η κυβερνηση που αντιπροσωπευει προσπαθει να κανει οικονομιες στη πλατη των εργαζομενων για να μπορει να δινει απλωχερα για εξοπλισμους και επιδοτησεις των βιομηχανων.

Με οσα δινουν για να αγορασουν ενα αρμα θα μπορουσαν να αγορασουν δυο αξονικους τομογραφους για να μην πεθαινει ο κοσμος οπως η μικρη Ελενα Νικολαου στη Λαρνακα. Με οσα εδωσε η κυβερνηση στους κεφαλαιοκρατες της ΟΕΒ, του ΚΕΒΕ και του ΠΑΣΥΞΕ θα μπορουσαν οχι μονο θαλαμοι για τους ασθενεις του aids και χτιστουν αλλα και ολοκληρα νεα νοσοκομεια, σχολεια, νηπιαγωγεια και πολλα αλλα που θα εκαναν τη ζωη των εργαζομενων καλυτερη. Ομως η κυβερνηση προτιμα να βλεπει γελαστα τα προσωπα του Ζιβαναρη και των αλλων καρχαριων του ΟΕΒ παρα να προσφερει εστω και λιγη ανακουφιση στους ασθενεις του aids.

Οι κινητοποιησεις των γιατρων, των νοσοκομων, των κυβερνητικων εργατων, των εχτακτων και των αλλων εργαζομενων στα νοσοκομεια που κοντραρουν την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων στο τομεα της υγειας μπορουν να βαλουν φραγμο σε αυτην την κατασταση. Γι' αυτο θα πρεπει να εχουν την υποστηριξη ολων των εργαζομενων, στο δημοσιο, τον ημικρατικο και τον ιδιωτικο τομεα.

Ντινος Ιασωνος

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπαναστaση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:
Ντινος Αγιομαμιτης

Σοσιαλισμος απο τα κατω

Κυκλοφορησε το 18ο τευχος του διμηνιαιου περιοδικο της ΟΣΕ: «Σοσιαλισμος απο τα κατω».

Το τευχος αυτο καταπιανεται με θεματα οπως, η Γαλλια του '95, οι σοσαλιστες και τα συνδικατα, οι αυξησεις στα μεροκαματα και τα κερδη, οι εκλογες στην Ρωσια και τι σημαινει η νικη του ΚΚ Ρωσιας και γενικοτερα η ανοδος των κομμουνιστων στις χωρες της Ανατολικης Ευρωπης.

Καταπιανεται ακομα με τις φοιτητικες καταληψεις, τις πυρηνικες δοκιμες της Γαλλιας, με την κριση της οργανωσης Γκρινπις.

Η αναφορα στη Γαλλια του '95 καταπιανεται με την εργατικη εκρηξη των μαζικων και μαχητικων κινητοποιησεων που εζησε ολοκληρη η Γαλλια τις τελευταιες εβδομαδες του '95. Το σχετικο αρθο παραθετει ενα πολυτιμο χρονικο των γεγονοτων που δειχνει πως απο μια «τυπικη μερα δρασης» που καλεσαν τα συνδικατα, ξεκινησε μια τεραστια εξεγερση που αποτελει πηγη εμπνευσης για ολους μας. Ηδη τη σκυταλη απο τους Γαλλους εργατες πηραν οι Βελγοι και οι Γερμανοι εργατες.

Το παραδειγμα αυτων των αγωνων χρεισιμοποια και το αρθρο «Σοσιαλιστες και συνδικατα» για να εξηγησει πως η βαση των πρωτοπορων εργατων μπορει να νικησει την γραφειοκρατια των ηγετων τους και να οδηγησει νικηφορα τους αγωνες της.

Με το αρθρο «Αυξησεις στα μεροκαματα και τα κερδη», δινεται μια απαντηση στα επιχειρηματα των αφεντικων να μη δινουν αυξησεις με τη δικαιολογια οτι αυτο εγκυμονει κινδυνους για την οικονομια, την υπονομευει και στο τελος βλαφτει τους ιδιους τους εργατες.

Σ'αυτο γινεται αναλυση του βιβλιου του Καρλ Μαρξ «Μισθος Τιμη, Κερδος» που εδινε απαντησεις σε παρομοια επιχειρηματα πριν απο 130 χρονια οταν εμπαινε το ιδιο ζητημα απο τα αφεντικα της εποχης εκεινης. Το βιβλιο αυτο του Μαρξ μπορειτε να το βρειτε στο Μαρξιστικο βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας.

Οι φοιτητες στην Ελλαδα εδωσαν και αυτοι το δικο τους στιγμα την χρονια που μας περασε με μαζικοτατες διαδηλωσεις και καταληψεις. Με την δυναμικη αυτων των κινητοποιησεων αλλα και τα πολιτικα συμπερασματα τους καταπιανεται το σχετικο αθρο για τις φοιτητικες καταληψεις.

Τις προσφατες εκλογες στην Ρωσσια και στις χωρες της Ανατολικης Ευρωπης βλεπουμε να τις κερδιζουν κομματα και συνασπισμοι που ειχαν σχεση με τα προηγουμενα «κομμουνιστικα» καθεστωτα. Τα αποτελεσματα αυτα δημιουργουν διαφορα ερωτηματα για το ποιοι ειναι πραγματικα «οι κουμμουνιστες που επιστρεφουν», στα ερωτηματα αυτα απαντα το αθρο που ασχολειται με τις εκλογες στη Ρωσσια που εξηγει οτι αυτοι που κερδιζουν τις εκλογες ασχετα αν ονομαζονται σοσιαλιστες ή κουμουνιστες δεν εχουν καμια σχεση με τα συμφεροντα της εργατικης ταξης.

Αναφορα γινεται και για την μαχη διαδοχης στο ΠΑΣΟΚ και για το πως η διαμαχη αυτη γινεται χωρις την συμμετοχη της βασης του ΠΑΣΟΚ.

Γινεται επισης παρουσιαση βιβλιων που ειναι χρησιμα σε καθε σοσιαλιστη ενω υπαρχει ενα σημαντικο αφιερωμα στη «Ρωσικη Πρωτοπορια» με την ευκαιρια της εκθεσης που διοργανωνεται αυτη την περιοδο στην Αθηνα με τιτλο «Ρωσικη Πρωτοπορια 1910-1930. Μια εκθεση που παρουσιαζει την εξελιξη της τεχνης σε αυτα τα χρονια και ιδιαιτερα την επιδραση της Οχτωβριανης επαναστασης σε αυτη.

Ακομη μπορειτε να διαβασετε το αρθρο που αναφερεται στην κριση της Γκρινπις και τις διαμαρτυριες της για τις Γαλλικες πυρηνικες δοκιμες που καταπιανεται με το ερωτημα: ποιοι ειναι τελικα αυτοι που μπορουν να σταματησουν τις πυρηνικες δοκιμες και τις αλλες καταστροφες;

Μηπως οργανωσεις σαν αυτες της Γκρινπις ή οι αγωνες των εργαζομενων;

Α.Λ.

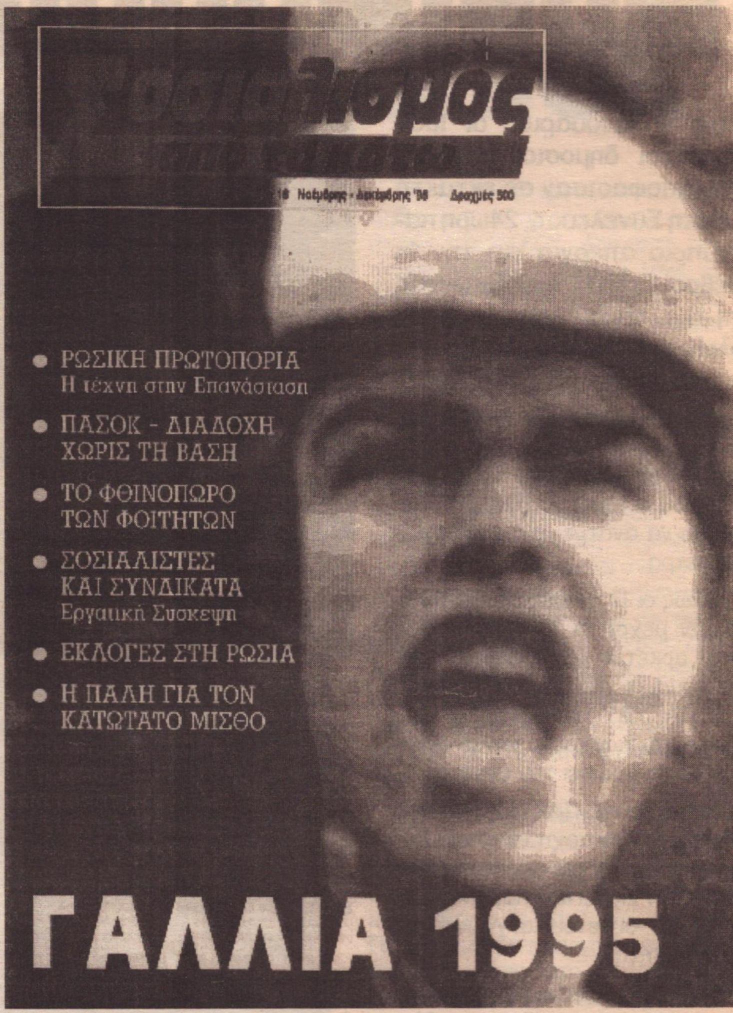

ΚΙΜΗΜΑΤΟΡΓΑΦΟΣ

Η ταινια το "ΜΙΣΟΣ" που παρουσιασαμε στο τευχος του Γεναρη θα προβαλλεται απο τις 8 Φεβραρη στο Σινε Στουντιο (τηλ. 02-358662).

Η ταινια δειχνει με τον ποιο ξεκαθαρο τροπο τον αγριανθρωπισμο του συγχρονου καπιταλισμου που απ'τη μια σπερνει την ανεργια και την εξαθλιωση κι απ'την αλλη η μονη απαντηση που εχει να δωσει στην αγωνια της νεολαιας ειναι η πιο βαρβαρη καταστολη.

Δειχνει ποσο μονοπλευρες ειναι οι εικονες που ζωγραφιζουν τη Γαλλια σαν μια "συντηρητικη χωρα που βγαζει προεδρο τον Σιρακ και δινει ψηλα εκλογικα ποσοστα στο φασιστα Λεπεν". Στη βαση της κοινωνιας αναπτυσσονται οι δυναμεις που προετοιμαζουν μια νεα εξεγερση, ακομα πιο εκρηκτικη και πιο αδιαλλακτη κι απ'το Μαη του '68 και το Δεκμβρη του '95.

Το "ΜΙΣΟΣ" ειναι μια ταινια επικαιρη που δεν πρεπει να χασετε.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

7/2: Τσετσενια: Ο πολεμος του πετρελαιου

14/2: Στρεφονται εναντια στους εργατες τελικα οι αυξησεις στους μισθους;

21/2: Συνδιασκεψη '95

28/2:Για ποιον εκσυγχρονισμο μιλουν τα κομματα;

Πυρηνας Στροβολου

Συνεδριαζει στο Στροβολο, οδος Πτολεμαΐδας ωρα 7:00 μ.μ.

7/2: Τσετσενια: Ο πολεμος του πετρελαιου

14/2: Στρεφονται εναντια στους εργατες τελικα οι αυξησεις στους μισθους;

21/2: Συνδιασκεψη '95

28/2:Για ποιον εκσυγχρονισμο μιλουν τα κομματα;

Πυρηνας Παλ/σας–Αγλαντζιας

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 7:15μμ

8/2: Τσετσενια: Ο πολεμος του πετρελαιου

15/2: Στρεφονται εναντια στους εργατες τελικα οι αυξησεις στους μισθους;

22/2: Συνδιασκεψη '95

29/2:Για ποιον εκσυγχρονισμο μιλουν τα κομματα;

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Παρασκευη στην Ηπειρου 9, τηλ 747665 η ωρα 8 μ.μ.

9/2: Τσετσενια: Ο πολεμος του πετρελαιου

16/2: Στρεφονται εναντια στους εργατες τελικα οι αυξησεις στους μισθους;

23/2: Συνδιασκεψη '95

1/3:Για ποιον εκσυγχρονισμο μιλουν τα κομματα;

Στους χωρους που γινονται οι συναντησεις των πυρηνων υπαρχει επισης βιβλιοπωλειο με ολες τις εκδοσεις "Εργατικη Δημοκρατια"

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ______________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ __________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τα αρπαχτικα της ιδιωτικης ραδιοτηλεορασης θελουν να βαλουν χερι στο ΡΙΚ

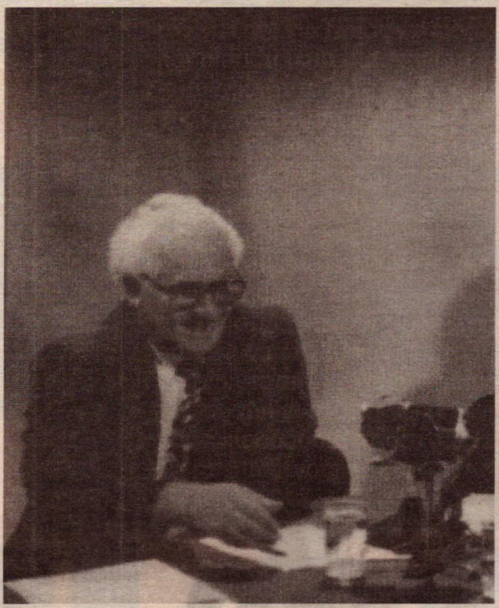

Πεντε χρονια μετα την φιλελευθεροποιηση των ηλεκτρονικων Μεσων Ενημερωσης και οι μερικοι καπιταλιστες που επικρατησαν τελικα στα ιδιωτικα καναλια της ραδιοτηλεορασης αδημονουν να διαλυθει το ΡΙΚ. Σ'αυτο συμπαραστατη εχουν την κυβερνηση Κληριδη.

Αυτο κρυβεται πισω απο τα σεναρια που ετοιμασε η Τραπεζα Αναπτυξεως για δηθεν "νοικοκυρεμα" της δημοσιας ραδιοτηλεορασης.

Η εκστρατεια των τελευταιων χρονων εναντια στο "υδροκεφαλο" ΡΙΚ που συντηρει "υπεραριθμους χαραμοφαηδες" και τη "δυναστεια" του κρατικου μονοπωλιου, σε αντιδιαστολη με τον "εκσυγχρονισμο", τις σαπουνοφουσκες για "πολυφωνια" και τη "δημοκρατικη ενημερωση του πολιτη" ειχαν ενα και μονο σκοπο: την κατεδαφιση του ΡΙΚ.

Σημερα, μετα τη μαχη για τις αδειες λειτουργιας ιδιωτικων καναλιων, οι κυπριοι βαρωνοι των μεσων ενημερωσης βρισκονται να ελεγχουν ενα λαμπρο πεδιο κερδων και πολιτικης επιρροης.

Το 1994 τα εσοδα απο τις διαφημισεις ηταν 9,5 εκατομμυρια λιρες το χρονο και μοιραζονταν απο 4 εκατομμυρια λιρες ο *ΑΝΤ1* και το *ΡΙΚ* και ο *ΛΟΓΟΣ* 1 εκατομμυριο λιρες. Το 1995 στο χορο μπαινει και το *ΣΙΓΜΑ* με αποτελεσμα ο πολεμος της τηλεθεασης και του μοιρασματος της πιτας των διαφημισεων να διεξαγεται αδυσωπητος.

Ομως περα απο τα κερδη ειναι και η πολιτικη επιρροη. Οι βαρωνοι των ΜΜΕ γνωριζουν καλα τη δυνατοτητα του "πολιτικου χρηματος", της αμεσης επιρροης στις πολιτικες εξελιξεις και τις διαμορφωσης της "κοινης γνωμης".

Ο οξυς ανταγωνισμος αναμεσα στα καναλια οδηγησε ωστε μεταξυ 1990-92 να μειωθει η τηλεθεαση στα δυο τηλεοπτικα καναλια του ΡΙΚ και τα εσοδα του απο διαφημισεις να μειωθουν κατα 50% μεταξυ 1992-94.

Το *ΡΙΚ* που εξαρταται απο την επιχορηγηση του κρατους εχει γυρω στα 13 εκατομμυρια λιρες το χρονο εξοδα με σημαντικες δαπανες σε επενδυσεις, *ΡΙΚ2* και 3ο ραδιοφωνικο προγραμμα που τωρα ζητουν να τα κλεισουν.

Τα υπολοιπα ιδιωτικα τηλεοπτικα καναλια - *ΑΝΤ1, ΛΟΓΟΣ, ΣΙΓΜΑ* και *LTV* - εχουν εξοδα 8 εκατομμυρια λιρες τα οποια ομως στηριζονται αποκλειστικα στις διαφημισεις και λειτουργουν με χαμηλα κοστα, αφου δεν επιτρεπουν τον συνδικαλισμο ενω για τα προγραμματα τους υποστηριζονται απο μεγαλυτερα ιδιωτικα καναλια.

Η επιθεση

Το συμπερασμα για τα σαΐνια της Τραπεζας Αναπτυξεως ειναι οτι το ΡΙΚ δεν ειναι βιωσιμη επιχειρηση και θα πρεπει να λειτουργει με τους νομους της "αγορας" οπως τα υπολοιπα καναλια.

Ομως δεν φταινε οι εργαζομενοι στο ΡΙΚ αν η αναρχια της "πολυφωνιας" μειωσε τα εισοδηματα. Αντιθετα, ειναι χαρη σ'αυτους και στις παραχωρησεις που εκαναν που η διοικηση μπορεσε να υλοποιησει το προηγουμενο 'στρατηγικο προγραμμα' πριν 4 χρονια.

Το προβλημα βεβαια ειναι αλλου. Το περασμα στην ιδιωτικη ραδιοτηλεοραση προϋποθετει απολυσεις, την συντριβη των συνδικαλισμενων υπαλληλων του ΡΙΚ, την προσληψη ασυνδικαλιστων "συνεργατων" και την εξασφαλιση οτι οι σχεσεις θα ρυθμιζονται "ελευθερα" (ευελιξια) απο τις διαθεσεις των εργοδοτων, οπως ακριβως συμβαινει στα ιδιωτικα καναλια.

Επομενως δεν ειναι τυχαιο που η εκθεση εισηγειται περικοπες προγραμματων και υπηρεσιων, ιδιωτικοποιηση ορισμενων υπηρεσιων (π.χ.λογιστικο τμημα) μιλα για 150 "πλεοναζοντες υπαλληλους" και την εισαγωγη "ευελικτου" συστηματος για το προσωπικο και τους ορους εργασιας.

Αυτα επιδιωκουν οι Παπαφιλιππου, οι Χατζηκωστηδες και ο Αρχιεπισκοπος για να μπορεσουν να κυριαρχησουν ακολουθωντας τα προτυπα του Μπερλουσκονι και Βαρδινογιαννη.

Απο την αλλη δεν πρεπει να υπαρχει καμμια αυταπατη για το ρολο του *ΡΙΚ* ή την αντικειμενικοτητα του. Δεν υστερει πολυ ουτε στις εθνικιστικες υστεριες, ουτε στον τροπο παρουσιασης εργατικων αγωνων, ουτε στις σαπουνοπερες απο τα άλλα καναλια. Ο βασικος του ρολος ειναι η στηριξη των αξιων του συστηματος που ειναι αναποφευκτο στον καπιταλισμο.

Παρολα αυτα ειναι ενας οργανισμος δημοσιας ωφελειας που ειναι υπολογος στη βουλη, η οποια ελεγχει και καθοριζει τα προτυπα λειτουργιας του σε αντιθεση με τα ιδιωτικα καναλια.

Η απαντηση

Μετα τις αντιδρασεις των εργαζομενων στο ΡΙΚ και των συντεχνιων η κυβερνηση εκανε ενα βημα πισω μεταφεροντας στο Διοικητικο Συμβουλιο του ΡΙΚ, που η ιδια ελεγχει, να μελετησει την εκθεση της Τραπεζας Αναπτυξεως και εξαγγελλοντας την αυξηση στο διπλασιο της εισφορας στο ΡΙΚ.

Λεφτα υπαρχουν οχι μονο για να μην συρρικνωθει το ΡΙΚ αλλα για να επεκταθει και ν'αναβαθμιστει ποιοτικα. Απο τα εκατομμυρια λιρες που η κυβερνηση δινει απλοχερα σαν "ενεση" στους βιομηχανους, στους τραπεζιτες και τους καραβαναδες και που απλοχερα δινει στα τσογλανια της για να χτιζουν μνημεια του Γριβα και Μελαθρα αγωνιστων.

Γι αυτο τα σχεδια της κυβερνησης δεν προκειται ν'ανατραπουν ουτε "με συμμετοχη των εργαζομενων στο ΔΣ" ουτε με "καλοπιστο και εποικοδομητικο διαλογο" οπως πιστευει η ΣΕΚ.

Ο μονος τροπος για ν'αντισταθουν στις σημερινες επιθεσεις οι εργαζομενοι στο ΡΙΚ ειναι, οι απεργιες και οι καταληψεις και η συμπαρασταση των αλλων κλαδων εργαζομενων που απειλουνται. Ενας τετοιος αγωνας θα εμπνευσει και τους αλλους εργαζομενους στα ΜΜΕ. Αυτη την εμπειρια αποκομισαν οι εργαζομενοι στο BBC και στην ΕΤ και αυτη πρεπει ναναι η απαντηση στις προκλησεις της κυβερνησης και των συγκροτηματων στα μεσα ενημερωσης.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

Μεγαφωνα στο Σ.Α.Λευκωσιας:

Ο "μεγαλος αδελφος" μας παρακολουθει!

Στο ΣΑΛ, (Συμβουλιο Αποχετευσεως Λευκωσιας), τοποθετηθηκαν μεγαφωνα για ελεγχο των υπαλληλων. Η διευθυνση ισχυρίζεται πως ο καημενος ο διευθυντης δεν μπορουσε να βρει τους υπαλληλους του μεσα στο τετραοροφο κτιριο γιατι φευγαν απο τα ποστα τους.

Το ποσο φαιδρη και ψευτικη ειναι αυτη η εικονα φαινεται οταν δουμε τους αριθμους και τα μεγεθη! Μιλουμε δηλαδη για μονον 20 υπαλληλους μεσα σε ενα κτιριο που κτιστηκε για οικογενειακη κατοικια. Καπως δυσκολο δηλαδη να χανονται και να εξαφανιζονται υπαλληλοι μεσα σε λιγα τετραγωνικα μετρα.

Η διευθυνση, που αποτελειται απο δυο τμηματαρχες με μισθους 2.000 λιρες το μηνα, ισχυριζεται επισης πως απο τοτε που μπηκαν τα μεγαφωνα αυξηθηκε η παραγωγικοτητα. Και με αυτο εννοουν πως με τη λευκη τρομοκρατια ελεγχουν και τρομοκρατουν ανα πασα στιγμη τους υπαλληλους. Ομως ο φοβος των υπαλληλων ειναι και η αλλη χρηση των μεγαφωνων που μπορει να κανει η διευθυνση. Μπορει δηλαδη να κρυφακουει τις κουβεντες τους στους διαδρομους, στα γραφεια και στις τουαλετες. Κι αυτο δεν ειναι καθολου απιθανο και εχει γινει χιλιαδες φορες σε πολλους τοπους δουλειας απο τους εργοδοτες.

Οι εργαζομενοι αντεδρασαν εκφραζοντας τους φοβους και τις ανησυχιες τους και ζητησαν βοηθεια απο τις συντεχνιες τους. Στη συναντηση που ειχε ο προεδρος του Συμβουλιου Αποχετευσεως Λευκωσιας, Λελλος Δημητριαδης, με την ΣΕΚ ισχυριστηκε οτι "η ευχερεια τοποθετησης μεγαφωνων" αφορα τον τροπο διοικησης της διευθυνσης. Ομως η τοποθετηση μεγαφωνων δεν αποτελει "τροπο διοικησης" της διευθυνσης αλλα αφορα τις συνθηκες εργασιας κι επομενως ειναι θεμα που αφορα πρωτα και κυρια τους ιδιους τους εργαζομενους.

Η συντεχνια τελικα αποδεχτηκε αυτο το επιχειρημα και το μονο που ειχε να πει ηταν πως θα επρεπε να ενημερωθει πριν την εγκατασταση των μεγαφωνων!

Ετσι, ο "μεγαλος αδελφος" μπορει ανενοχλητος να τρομοκρατει τους υπαλληλους του ΣΑΛ, η διευθυνση να τριβει τα χερια της και οι συντεχνιες να τα εχουν κανει και παλι πλακακια με τα αφεντικα.

Για τους υπαλληλους του ΣΑΛ η μονη λυση θα ηταν μια δυναμικη κινητοποιηση με την απαιτηση να ξηλωθουν ολα τα μεγαφωνα αμεσως, ωστε να μη περασει η τρομοκρατια της διευθυνσης και για να μη μπουν πονηρες ιδεες στα κεφαλια και αλλων εργοδοτων.

Τζενη Αλβανου

εργατικη δημοκρατια

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Η ελληνοτουρκικη κριση για την βραχονησιδα Ιμια εδειξε με τον πιο δραματικο τροπο ποσο κοντα στο πολεμο μπορει να οδηγησει ο εθνικιστικος παροξυσμος.

Παρα το οτι τα ΜΜΕ και στις δυο χωρες προσπαθησαν να καλιεργησουν ενα κλιμα εθνικιστικης υστεριας ωστοσο τα πραγματα δεν ηταν καθολου ετσι. Και στις δυο χωρες υπηρξαν φωνες που αντεδρασαν ανοιχτα στον εθνικισμο και το πολεμικο κλιμα.

Παρα κατω δημοσιευουμε προκυρηξη της Οργανωσης Σοσιαλιστικη Επανασταση, αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα που κυκλοφορησε εκεινες τις μερες γιατι εχει ολη τη ζωντανια και την αμεσοτητα ενος κειμενου που κυκλοφορησε στη «βραση του σιδερου».

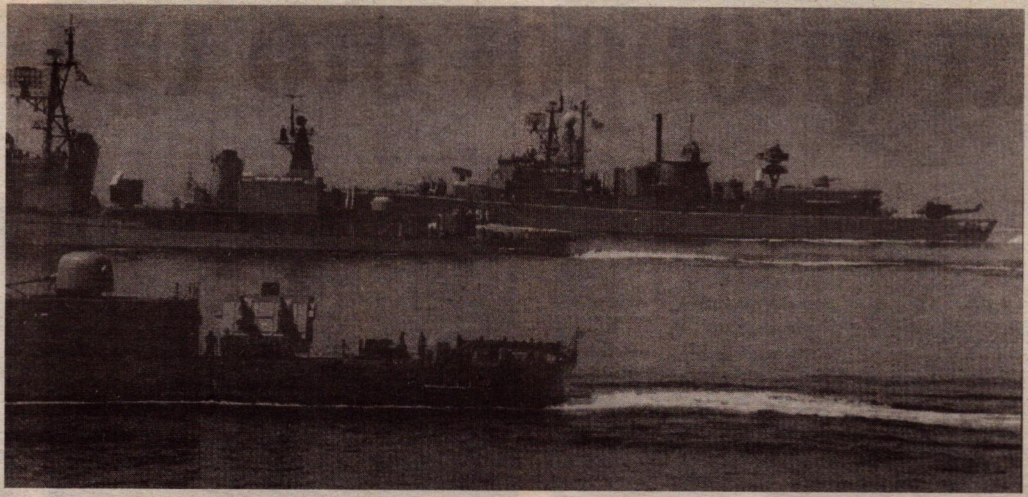

ΟΧΙ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ
ΑΠΟΜΟΝΩΣΤΕ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΔΟΚΑΠΙΛΟΥΣ

Με καταπληξη και αγωνια οι εργαζομενοι και η νεολαια τις τελευταιες μερες ειδαμε τους στολους της Ελλαδας και της Τουρκιας να φτανουν σε αποσταση αναπνοης απο ενα αδικο και παραλογο πολεμο. Ειναι καθαρη τρελλα να οδηγουνται δυο γειτονικοι λαοι στο σφαγειο για μια βραχονησιδα. Δεν πρεπει ν΄αφησουμε να μετατραπει το Αιγαιο σε πεδιο φρικης σαν τη Βοσνια οπου χιλιαδες ανθρωποι χαθηκαν, ξεσπιτωθηκαν, σακατευτηκαν και κανενας πατριδοκαπηλος δεν μπορει να απαντησει: Γιατι;

Κι ομως, ο Εβερτ και ο Σαμαρας ξεσπαθωσαν και κατηγορουν την κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ γιατι εστω την τελευταια στιγμη εκανε πισω απο το χειλος του πολεμου. Κραυγαζουν για «εθνικη ντροπη» και απαιτουν επιδειξη πυγμης απο τις ενοπλες δυναμεις.

Τωρα τους πηρε ο πονος για τις βραχονησιδες; Νομιζουν οτι ξεχναμε πως η κυβερνηση της δεξιας ειχε βαλει προγραμμα να πουλησει μερικα νησακια στα πλαισια των ιδιωτικοποιησεων; Τολμανε να μιλανε για τη ζωη και την ασφαλεια των ακριτικων πληθυσμων αυτοι οι εγκληματιες που αφησαν ανθρωπους να καουν ζωντανοι στην πυρκαγια της Ικαριας πριν τρια χρονια γιατι οι υπουργοι και οι νομαρχες τους χρησιμοποιουσαν τα ελικοπτερα για τον εαυτο τους; Ειναι οι ιδιοι απατεωνες που μας φλομωσαν στα ψεμματα για το «ονομα της Μακεδονιας», που χρησιμοποιουσαν τα μυστικα κονδυλια για να χρηματοδοτουν φασιστικες συμμοριες σαν το ΜΑΒΗ, που ηθελαν να κατεβασουν τη φρικη του Σεραγεβο στα Σκοπια με την πολεμοκαπηλεια τους.

Πισω απο τις εθνικιστικες κραυγες κρυβονται τα κυνικα συμφεροντα των καπιταλιστων που απειλουν να φερουν τον βρομικο πολεμο των πετρελαιων μεσα στο Αιγαιο. Οι Λατσηδες, οι Βαρδινογιαννηδες, οι Κοπελουζοι ειναι χωμενοι ως το λαιμο στις βαρβαρες εκστρατειες των πολυεθνικων για να ελεγχουν τα πετρελαια απο τον Καυκασο ως τη Μεση Ανατολη. Θησαυριζουν με τους στολους και τους πετρελαιαγωγους τους και δεν δισταζουν να μακελεψουν ολοκληρους λαους για το πετρελαιο απο τη Τσετσενια ως το Ιρακ. Για δικο τους χατηρι γινεται ο καυγας για την υφαλοκρηπιδα και τα ναυτικα περασματα του Αιγαιου. Αυτα τα συμφεροντα υποκινουν τις παρανοϊκες διαμαχες για το αν μια ακατοικητη ξερα εχει «δικαιωματα» υφαλοκρηπιδας, χωρικων υδατων, «ζωτικου χωρου». Τα σχεδια για 12 μιλια χωρικα υδατα στο Αιγαιο εξυπηρετουν μονο τα επιτελεια των καπιταλιστων που βαζουν τα κερδη των στολων τους πανω απο τις ανθρωπινες ζωες.

Η ευθυνη του ΠΑΣΟΚ βρισκεται ακριβως στο γεγονος οτι εχει μπει μεσα σ΄αυτα τα βρομικα παιχνιδια. Ενω μιλαει για ειρηνη και οικονομικη συνεργασια στην περιοχη, ταυτοχρονα υποστηριζει τις προσπαθειες των ελληνων καπιταλιστων ν΄αρπαξουν τη μεριδα του λεοντος. Ειναι καθαρη αυταπατη οτι οι οικονομικες εξορμησεις των επιχειρησεων μπορουν να γινουν με ειρηνικο τροπο και σιγα - σιγα να μετατρεψουν τα «καθυστεριμενα» Βαλκανια σε «ανεπτυγμενη» Ευρωπη. Ο καπιταλισμος μεσα στην κριση του το μονο που φερνει ειναι πιο αργια προσπαθεια των καπιταλιστων να αρπαξουν οσο περισσοτερα μπορουν απο την εργατικη ταξη αλλα και ο ενας απο τον αλλο.

Γι΄αυτο οι ευρωπαϊκες διακηρυξεις του Σημιτη και του Παγκαλου στην πραξη καταληγουν στην ουρα των πιο τρελλων διεκδικησεων. Η κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ ανοιξε τη κοντρα για τις βραχονησιδες του Αιγαιου σχεδιαζοντας προγραμματα για τον εποικισμο τους, απαγορευοντας σε τουρκικα ρυμουλκα να βοηθησουν πλοιο που ειχε προσαραξει στην Ιμια παραμονη Χριστουγεννων, αφηνοντας το δημαρχο και τον αστυνομικο διευθυντη της Καλυμνου να ξεκινησουν τον «πολεμο των σημαιων». Κλιμακωσε αυτη τη συμβολικη αντιπαραθεση σε θερμο επισοδειο στελνοντας ολο τον στολο στην περιοχη και μονο τη τελευταια στιγμη εκανε πισω. Κοντεψε να ανοιξει την πορτα του τρελλοκομειου και τις κρισιμες ωρες περιμενε απο την Ευρωπαϊκη Ενωση και τις ΗΠΑ να μεσολαβησουν για να μην φτασουμε σε πολεμο.

Ποτέ και πουθενα οι επεμβασεις των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της Ε.Ε. δεν φερανε την ειρηνη. Η τραγικη εμπειρια της Βοσνιας αποδειξε για αλλη μια φορα αυτη την αληθεια που την εχουν πληρωσει με το αιμα τους οι λαοι στην Κορεα, στο Βιετναμ, στην Αλγερια, στο Ιρακ, στη Σομαλια.

Η μονη δυναμη που μπορει να προστατεψει την ειρηνη ειναι η εργατικη ταξη με τους αγωνες της και στις δυο οχθες του Αιγαιου. Οι εργαζομενοι της Τουρκιας περασαν τις ιδιες ωρες αγωνιας κι αυτοι. Με τις απεργιες και τις διαδηλωσεις τους ολο το περασμενο φθινωπορο γκρεμισαν την κυβερνηση της Τσιλερ που τη μισουν γιατι σπερνει τη φτωχεια ενω ξοδευει τον προϋπολογισμο της Τουρκιας στον βαρβαρο πολεμο στο Κουρδισταν. Ενας συνδικαλιστης απο την Τουρκια που συμμετειχε στην Βαλκακανικη Συσκεψη Συνδικατων που οργανωσε η ΓΣΕΕ στην Αθηνα δηλωσε: «*Κανενας δεν κερδιζει απο το εμπολεμο κλιμα για μια βραχονησιδα με δυο πετρες. Δεν συμφωνουμε με την ενταση, θελουμε τη συνεργασια. Πρεπει να απεμπλακουμε απο τις κοντρες για τις πολιτικες των κυβενησεων μας*».

Αυτος ειναι ο δρομος για να σταματησουμε την απειλη ενος αδικου πολεμου. Να απομονωσουμε τους επαγγελματιες πατριδοκαπηλους που κτυπανε τα τυμπανα του εθνικισμου, να απαιτησουμε απο την κυβερνηση να σταματησει τα επικινδυνα παιχνιδια στο Αιγαιο, να φερει πισω το στρατο απο τη Βοσνια. Να κοψει τις δαπανες για εξοπλισμους και να δωσει τα λεφτα για αυξησεις, για τη Παιδεια, για την Υγεια.

Τους ιδιους αγωνες δινουν και οι εργατες στην Τουρκια. Με καθε βημα που κανουμε σ΄αυτη την κατευθυνση, δινουμε το παραδειγμα οι μεν στους δε οτι εχουμε κοινο συμφερον να ξηλωσουμε τους πολεμοκαπηλους και τα καπιταλιστικα συμφεροντα που τους καθοδηγουν. Στον κοινο αγωνα για το Σοσιαλισμο, για την ανατροπη του σημερινου συστηματος της φτωχειας και του πολεμου, βρισκεται η θεση καθε εργαζομενου που θελει την ειρηνη.

Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση

Γραμμα απο ενα φανταρο στο Αιγαιο

Εδω και μηνες υπηρετω σε νησια του Ανατολικου Αιγαιου. Η προσφατη κριση στα Ελληνο -Τουρκικα μας βρηκε στη μεση ασκησης.

Ακομα και οταν μπηκαμε σε επιφυλακη και ανακληθηκαν οι αδιουχοι, κανεις μας δεν πιστευε οτι θα πολεμησουμε για ενα βραχο..

Τα μεσανυχτα διαταχτηκαμε να επανδρωσουμε τις πολεμικες μας θεσεις στο βουνο. Φορτωνοντας ασυρματους και πυρομαχικα στα φορτηγα δεν προλαμβαινεις να σκεφτεις και πολλα πραγματα. Ειχαμε παγωσει και δεν εφταιγε η βροχη γι'αυτο αλλα οι υποψιες που ειχαμε.

Στους δρομους του νήσιου περισσοτερα ηταν τα τανκς παρα τα αυτοκινητα. Τα κανονια εχουν στηθει. Τα αντιαρματικα βγηκαν στις παραλιες. Χιλιαδες φανταροι ετρεχαν στις ακτες με το δακτυλο στην σκανδαλη.

Οταν οι Τουρκοι κομαντος αποβιβαστηκαν στην Ιμια, ελαβα σημα που διεταζε πολεμο στην αντιαεροπορικη αμυνα. Πλεον ειμασταν βεβαιοι οτι θα πολεμησουμε. Κανεις μας εκεινη την ωρα δεν σκεφτοταν ουτε την Ιμια, ουτε την σημαια, ουτε τα διπλωματικα παιχνιδια για τα 12 μιλια ουτε αν εχουμε δικαιο. Το μονο που σκεφτομασταν ηταν τι και ποιους αφηνουμε πισω. Κανεις δεν ηθελε να πολεμησει. «Γαμωτο για ενα βραχονησο θα σκοτωθουμε;» λεγαμε.

Δεν υπηρξαν ηρωες που πηγαιναν με το χαμογελο στα χειλη. Ολοι φοβομασταν. Και οι τρεις πιλοτοι που σκοτωθηκαν και αυτοι φοβοντουσαν.

Ομως ημασταν και οργισμενοι. «Αυτοι που φωναζουν στην Αθηνα δεν εχουν παιδια στα συνορα» λεγαμε. «Να ερθει ο Σαμαρας να πολεμησει..

Η φρικη της Γιουγκοσλαβιας μας ερχοταν στον νου. Ομως εκει βρισκοταν και η αντιπολεμικη διαθεση.

Δεν νομιζω οτι κανεις εχει νιωσει μεγαλυτερη ανακουφιση στη ζωη του απο αυτην που νιωσαμε οταν μαθαμε οτι οι στολοι αποχωρουν.

Το αλλο πρωϊ ομως δεν πιστευαμε στα αυτια μας με αυτα που ακουγαμε στις τηλεορασεις. Νιωσαμε μεγαλη εκπληξη που δεν ηταν χαρουμενοι ολοι.

Για πια εθνικη ταπεινωση μιλουσαν πολιτικοι και δημοσιογραφοι;

«Εγω δεν νιωθω ταπεινωμενος» φωναζε ενας εφεδρος λοχιας. Κανεις μας δεν ενιωθε ταπεινωμενος. Μονο χαρα νιωθαμε. Δεν ειχαμε την μουρη κατεβασμενη ως το πατωμα. Ποσοι ακομα νεκροι ηθελαν αυτοι οι κυριοι να υπαρξουν; Νιωσαμε σιχαμαρα για ολους αυτους. Ενας φανταρος ελεγε «Παρουσιαζουν οτι ο κοσμος ηθελε πολεμο. Γιατι δεν ρωτανε τις μαναδες τους να δουν τι λεει ο κοσμος;» Γιατι φωναζει ο Εβερτ; «Θα το σκεφτω αν θα ξαναγυρισω σ' αυτη την παραταξη» ελεγε μια δεξια υπαξιωματικος που εκεινο το βραδυ εκλαιγε γιατι δεν ειχε που ν' αφησει τα παιδια της αφου και ο ανδρας της ηταν στο βουνο.

Τον εφιαλτη που ζησαμε δεν θα τον ξεχασω ποτε. Να ξερεις οτι σε λιγο πιθανον ν' αρχισουν να πεφτουν βομβες γυρω σου και το πρωϊ μπορει να μη σε βρει ζωντανο. Να που οδηγουν οι ανταγωνισμοι στο Αιγαιο. Στη θητεια μας κοκορευομασταν μεταξυ μας το ποσο «μαχιμοι» ημασταν. Ποτε δεν πιστευαμε οτι θα χρειαστει να τα κανουμε στ' αληθεια. Τωρα που παρολιγο να τα κανουμε λεω πως δεν θελω να ξαναζησω κατι τετοιο. Δεν θελω κανενας αλλος νεος Ελληνας ή Τουρκος να τα ξαναζησει.

Πρεπει να παλαιψουμε γι'αυτο. Εναντια στον πολεμο και τον καπιταλισμο που τον γενναει. Σ'αυτον τον αγωνα αξιζει να ειμαστε ΟΛΟΙ ΜΑΧΙΜΟΙ.

Ενας εφεδρος υπαξιωματικος των διαβιβασεων 1/2/96

ΤΟΥΡΚΙΑ: Αντιδασεις στη πολεμοκαπηλεια

Τις μερες της κρισης η εικονα που καλιεργουσαν τα ΜΜΕ για την Τουρκια ηταν οτι ολοκληρη η τουρκικη κοινωνια βρισκονταν πισω απο την Τσιλερ και την χειροκροτουσε.

Ειναι μια εικονα τελειως ψευτικη. Η τουρκικη κοινωνια ειναι βαθια πολωμενη, η αρχουσα ταξη ειναι βυθισμενη στη κριση, οι εργατες δινουν σκληρες μαχες εναντια στη λιτοτητα και το μονο που δεν ισχυει ειναι οτι ολος ο κοσμος «ειναι συσπειρωμενος πισω απο τα εθνικιστικα συνθηματα».

Οι σκηνες με τις χιλιαδες διαδηλωτες φοιτητες στην Ισταμπουλ που συγκρουονταν με την αστυνομια λιγες μονο μερες μετα την κριση στην Ιμια ειναι η καλυτερη αποδειξη γι αυτο. Η διαδηλωση, που ξεσπασε με αφορμη την αυξηση των διδακτρων ηταν απο τις πιο μαζικες που εγιναν τους τελευταιους μηνες. Στα πανω υπηρχαν συνθηματα εναντια στην αυξηση των διδακτρων, τη κυβερνηση, εναντια στους φασιστες, εναντια στην αστυνομοκρατια και εναντια στην καταστολη του στρατου στο Κουρδισταν.

Η κινητοποιηση ηταν μια πρωτη απαντηση στην Τσιλερ και μεγαλου κομματιου των ΜΜΕ να πυροδοτησουν ενα εθνικιστικο κλιμα. Δυο μερες πριν το συνδικατο Διδακτικου Προσωπικου του Πανεπιστημιου της Αγκυρας, εβγαλε ψηφισμα με το οποιο καταγγελε *«την προσπαθεια των κυβερνησεων Τουρκιας και Ελλαδας να χρησιμοποιησουν το συμβαν για να καλυψουν τα αδιεξοδα της αντιλαϊκης τους πολιτικης και την προσπαθεια 'πολεμικης υποκινησης' των ΜΜΕ που δεν συμβιβαζεται με την αναγκη υποστηριξης της ειρηνικης οδου».*

Αντιδρασεις υπηρξαν και απο δημοσιογραφους. Ο προεδρος της Ενωσης Προοδευτικων Δημοσιογραφων Τουρκιας, Μουσταφα Εκμετζι δηλωσε: «*Καταδικαζουμε ενεργειες οπως ανυψωση και υποστολη σημαιων, που βαζουν σε κινδυνο την ειρηνη... Εμεις καταγγελουμε αυτους που ελεγχουν το τυπο στη Τουρκια και ελπιζουμε οι φιλοι μας οι ελληνες να κριτικαρουν τους δικους τους*».

Η αρχουσα ταξη στην Τουρκια ειναι βουτηγμενη στη κριση και διασπασμενη, οπως φαινεται και απο την αδυναμια σχηματισμου κυβερνησης. Η λιτοτητα και οι επιθεσεις στην εργατικη ταξη και τη νειολαια ειναι μονοδρομος.

Ξερουν ομως οτι αυτες οι επιθεσεις μπορουν να οδηγησουν σε εκρηξεις σαν το μαζικο απεργιακο κυμα του περασμενου καλοκαιριου που οδηγησε στην καταρρευση της κυβερνησης συνασπισμου Τσιλερ - Σοσιαλδημοκρατων. Εκατονταδες χιλιαδες απεργοι διαδηλωναν τοτε στους δρομους της Ισταμπουλ, της Αγκυρας και της Σμυρνης. Στην Αγκυρα 300,000 απεργοι συγκεντρωθηκαν στη κεντρικη πλατεια διαδηλωνοντας για τρεις μερες και νυχτες μαζι με τις οικογενειες τους.

Σημερα τη σκυταλη των αγωνων παιρνουν οι φοιτητες.

Οταν αυτο ειναι το κλιμα που υπαρχει στους χωρους δουλειας, στις εργατογειτονιες και τα σχολεια ειναι δυσκολο να μας πεισουν οτι οι γειτονες «θελουν να μας παρουν το σπιτι» και οτι ολοι μαζι ενωμενοι πρεπει να πολεμησουμε για ενα βραχο.

Αυτη τη διαθεση αντανακλουσε και η δηλωση του Μπαϊραμ Μεραλ, του προεδρου της μεγαλυτερης εργατικης Συνομοσπονδιας στη Τουρκια, της ΤΟΥΡΚ - ΙΣ οταν δηλωνε στο δημοτικο ραδιοσταθμο του δημου Ηρακλειου Αττικης:

«Τους εργαζομενους στη χωρα μου τους ενδιαφερουν τα καθημερινα προβληματα. Αγωνιζομαστε τοσα χρονια για να ξανακερδισουμε τα δικαιωματα που μας ειχε αφαιρεσει η δικτατορια και για να κατακτησουμε και αλλα. Θελουμε ειρηνη και φιλια στη περιοχη μας. Ειμαστε γειτονες, ειμαστε φιλοι, δεν μας χωριζουν προβληματα. Δεν μας αρεσει ο πολεμος, γι αυτο καταδικαζουμε και απομονωνουμε οσους εχουν πολεμοκαπηλες αντιληψεις».